Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 20 (839)
16 – 20 травня 2016 року

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Перемогу в повітрі кують на землі

Фото Дмитра Муравського.

9 стор.

Тест на майстерність складають на оперативному аеродромі

Фото Павла Березюка.

На базі військового аеродрому, що знаходиться на Волині, продовжується льотно-методичний збір із льотним складом бомбардувальної та розвідувальної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України під керівництвом військового льотчика 1-го класу генерал-майора Олексія Котова. Як повідомляли “Крила України” у минулому номері, у рамках цього заходу, доволі інтенсивного за кількістю проведення льотних змін і вильотів, бомбардувальники готуються до виконання завдань за призначенням у різний час доби, простих та складних метеоумовах.

Відтак, майже щодня екіпажі продовжують вдосконалювати навички пілотування, бомбити полігон та здійснювати пуски ракет. Не забувають і про вишкіл молодих льотчиків, які завершують перенавчання на Су-24М. Упродовж минулих тижнів вони “відновлювалися” на базових для себе Л-39 та вже встигли здійснити по кілька вильотів на бомбардувальнику й отримати дозвіл на самостійні вильоти.

8 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Міністр оборони України провів зустріч з директором Управління стратегії та політики Штаб-квартири Командування ЗС США в Європі генерал-майором Девідом Олвіном

19 травня Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак провів зустріч зі співголовою Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету з питань військового співробітництва та оборонного планування, директором Управління стратегії та політики Штаб-квартири Командування Збройних сил США в Європі генерал-майором Девідом Олвіном.

Сторони обговорили хід реформування у Міністерстві оборони та Збройних Силах України та співробітництво в рамках Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету, зокрема, щодо Об'єднаної багатонаціональної групи з підготовки.

Міністр оборони України ознайомив колегу зі станом реформування оборонного відомства та Збройних Сил України. Він наголосив, що на сьогодні у Міністерстві оборони опрацьовані майже всі документи стратегічного оборонного планування. Останній з них – Стратегічний оборонний бюлетень, доопрацьований з урахуванням рекомендацій і пропозицій Міжвідомчої робочої групи з удосконалення законодавства у сфері національної безпеки і оборони, створеної при апараті РНБО, іноземних експертів та центральних органів виконавчої влади – буде розглянуто в ході чергового засідання Ради національної безпеки і оборони України.

– Хочу відзначити конструктивну роботу, проведену в цьому напрямі з боку представників Офісу зв'язку НАТО в Україні та іноземних радників при Міністерстві оборони та Збройних Силах України, зокрема, радника від Сполучених Штатів, – підкреслив генерал армії України Степан Полторак.

Він зазначив, що планує офіційно представити Стратегічний оборонний бюлетень України під час робочої поїздки до Брюсселя у червні.

Генерал-майор Девід Олвін засвідчив налагодження плідної співпраці з українською стороною в рамках Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету.

Він зазначив, що за підсумками п'ятого засідання комітету в Києві була підписана спільна декларація, яка відкрила ІІІ етап проекту Об'єднаної багатонаціональної групи з підготовки – Україна.

– Головним результатом нашої спільної роботи стане підготовка достатньої кількості професійних інструкторів із числа українських військовослужбовців, які зможуть самостійно готувати підрозділи Збройних Сил України на базі центру бойової підготовки у Яворові. Завдяки зусиллям української сторони та країн-партнерів, співпраця в рамках цього проекту є дуже плідною, – підкреслив генерал-майор Девід Олвін.

Новий Стратегічний оборонний бюлетень дозволить реформувати армію

В рамках завершення підготовки нової редакції Стратегічного оборонного бюлетеня України продовжуються консультативні зустрічі керівництва Міноборони та Генерального штабу з представниками Офісу зв'язку НАТО та іноземними радниками при Міністерстві оборони та Збройних Силах України.

Міністр оборони генерал армії України Степан Полторак максимально долучив до цього процесу іноземних експертів, адже саме Стратегічний оборонний бюлетень визначає шляхи реалізації політики у сфері оборони, а також завдання та перспективи реформування і розвитку сил оборони до 2020 року.

Залучення до розробки стратегічного документа іноземних радників дозволить інтегрувати принципові стандарти Альянсу у перспективну структуру і діяльність Міністерства оборони та Збройних Сил України, що є першорядним завданням на шляху до членства в НАТО.

Протягом тижня відбулося 4 робочих зустрічі за участю Міністра оборони України, а також низка зустрічей на експертному рівні.

Найближчим часом проект Стратегічного оборонного бюлетеня буде розглянутий на засіданні Ради національної безпеки і оборони України.

Віктор Муженко поінформував начальників генштабів держав-членів та держав-партнерів Альянсу щодо ситуації в Україні

У рамках візиту делегації Збройних Сил України до штаб-квартири НАТО начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко взяв участь у заходах на рівні начальників генеральних штабів держав-членів та держав-партнерів Альянсу.

Зокрема, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України взяв участь у засіданнях Військового комітету НАТО у форматі з Україною та у форматах "Платформи взаємосумісності" і країн-контрибуторів Місії НАТО в Афганістані "Рішуча підтримка".

У своєму виступі під час засідання Військового комітету НАТО у форматі з Україною генерал армії України Віктор Муженко поінформував присутніх про поточну безпекову ситуацію в Україні та навколо її кордонів та окреслив основні напрями реформування Збройних Сил України на період до 2022 року.

У контексті розвитку військового співробітництва з окремими державами-членами та державами-партнерами НАТО Головнокомандувач Збройних Сил України провів низку двосторонніх робочих зустрічей з начальниками генеральних штабів, під час яких було обговорено стан регіональної безпеки та практичні питання військового співробітництва.

На зенітників "працюють" усім миром

В Повітряному командуванні "Захід" тривають командно-штабні навчання з однією з зенітних ракетних частин. До навчань також залучаються чергова бойова обслуга центру управління та оповіщення повітряного командування для відіграшу оперативно-тактичної обстановки, авіаційна техніка, озброєння та військова техніка для забезпечення польотів, командний пункт Івано-Франківської бригади тактичної авіації для позначення дій повітряного противника, а також підрозділи Галицько-Волинської радіотехнічної бригади та пункти наведення авіації.

Метою заходу є реальна оцінка готовності Львівського зенітного ракетного полку імені Івана Виговського до виконання завдань за призначенням у складних умовах перешкодової та наземної обстановки. Під час навчань із зенітною ракетною частиною проводиться відпрацювання низки завдань із понад 60% практичною складовою.

Так, із метою введення умовного супротивника в оману здійснено переміщення бойової техніки. Для збереження бойового потенціалу полку здійснюються демонстративні дії шляхом висування та розгортання позаштатної техніки на нових стартових позиціях. Організовано імітацію життєдіяльності на визначених об'єктах, в тому числі – хибного радіообміну.

– Слід відзначити, що особовий склад, залучений до навчань, до виконання завдань ставиться завзято та ініціативно, – зазначив тимчасово виконуючий обов'язки командира Повітряного командування "Захід" генерал-майор Олег Струцінський. – При підготовці навчань основну увагу було зосереджено на використанні досвіду, отриманого особовим складом під час виконання завдань в зоні проведення антитерористичної операції. Основні заходи навчання тривають з одночасною перевіркою елементів охорони та оборони позицій, протидії умовним диверсійно-розвідувальним групам.

Ірина Баранова. м.Львів.

Делегація американських пілотів на подільській землі

Згідно з планом міжнародного співробітництва аеродром Старокостянтинів відвідала делегація Військово-повітряних сил Національної гвардії штату Каліфорнія США на чолі з підполковником Робертом Свертфагером. Українську сторону делегації очолював генерал-майор Ігор Черепенько.

На зустрічі були розглянуті обопільні пропозиції щодо планування спільних навчань авіаційних підрозділів, обговорення питань стану та виконання заходів двостороннього співробітництва у поточному році в рамках роботи підкомітету Повітряних сил Багатонаціонального об'єднаного координаційного комітету з питань військового співробітництва та оборонного реформування ЗС України.

Командир авіаційної бригади полковник Микола Коваленко розповів гостям про історію та сьогодення частини. Американські льотчики мали змогу ознайомитись зі зразками авіаційної техніки бригади.

На згадку про перебування на Старокостянтинівській землі міський голова Микола Мельничук подарував іноземним гостям книги про історію міста.

Сергій Жмурко.

Крила України

Міністерством оборони України, яке є засновником газети "Крила України", на виконання вимог Закону України "Про реформування державних та комунальних друкованих засобів масової інформації", прийнято рішення №2395/з від 14.04.2016 р. про припинення випуску газети "Крила України" та діяльності Друкованого органу Міністерства оборони України "Крила України".

Крила України

Президент України закликав “Велику сімку” продовжити санкції проти Росії

Під час зустрічі з послами “Великої сімки” (G7), акредитованими в Україні, Петро Порошенко зробив особливий акцент на необхідності продовження санкцій проти Росії, у зв’язку з невиконанням країною-агресором Мінських домовленостей.

Президент відзначив, що в останні дні спостерігається тенденція до загострення ситуації на Донбасі з боку проросійських бойовиків, за що несе повну відповідальність Росія. Послам G7 були надані вичерпні факти порушень з боку РФ, присутності російських військ на окупованому Донбасі та продовження відправки військ та зброї з боку Росії на окуповані території.

При цьому Глава Української держави наголосив, що санкції є “ефективним інструментом” та мотивуючим фактором, які спонукатимуть Росію виконувати Мінські домовленості.

Президент України особливо наголосив на важливості запровадження збройної поліцейської місії ОБСЄ на Донбасі, яка є критично необхідною для політичного врегулювання ситуації, та закликав країни G7 підтримати цю ініціативу України.

“Лише при наявності безпекових передумов, прогресу в запровадженні збройної поліцейської місії ОБСЄ, сталого припинення вогню, відведення артилерії та важкої техніки, відведення Росією окупаційних військ, звільнення усіх заручників, ми можемо говорити про політичні механізми”, - наголосив Петро Порошенко, говорячи про перспективи мирного врегулювання ситуації на сході України.

Глава держави також звернувся до послів “Великої сімки” з проханням посилити тиск на Росію щодо негайного звільнення Надії Савченко та інших ув’язнених, які незаконно утримуються в цій країні, а також запровадження особистих санкцій щодо тих, хто сфабрикував справи проти незаконно ув’язнених в РФ українців.

Кабінет Міністрів України виділив понад 587 млн грн на житло військовим Збройних Сил України

На Урядовому порталі оприлюднено розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 травня 2016 року № 352-р за підписом Прем’єр-міністра України Володимира Гройсмана щодо виділення коштів на житло військовослужбовцям та членам їхніх сімей.

“Прийнятий Кабінетом Міністрів документ затверджує розподіл за напрямами коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою “Будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України“ на 2016 рік. Це дасть можливість забезпечити у цьому році житлом близько 1100 військовослужбовців та членів їх сімей у різних регіонах України”, – йдеться у повідомленні.

Як зазначається, виділено 587 млн 315 тис. 600 грн.

“Південмаш” – другий у рейтингу за версією “Forbes Україна”

“Південмаш” спільно з КБ “Південне” посів 2-е місце в рейтингу найбільш інноваційних компаній України. Про це повідомляє прес-служба підприємства.

У новий рейтинг увійшли такі підприємства як ПриватБанк, Нова пошта, Фармак, Турбоатом, Укроборонпром та ін.

Для оцінки рівня інноваційності українських компаній Forbes використовував експертний метод аналізу. Рейтинг інноваційних компаній формувався на підставі врахування думок компаній і науково-освітніх організацій, які володіють широкою експертизою в сфері інновацій та аналізу ринків. Фахівці з відповідних галузей економіки оцінили рівень унікальності продукції та бізнес-процесів підприємств, кожне з яких є новатором у своїй галузі.

Збройні Сили України і Турецької Республіки підписали Імплементаційний план військового співробітництва до 2020 року

З огляду на важливість геополітичної обстановки в басейні Чорного моря, продовжується розвиток військового співробітництва з Туреччиною, як стратегічним партнером України. Останнім часом співпраця між Анкарою та Києвом набула додаткової значущості.

16 травня між Збройними Силами України та Турецької Республіки підписано Імплементаційний план військового співробітництва Збройних Сил України та Турецької Республіки, який містить практичні кроки, спрямовані на нарощування оперативних спроможностей Збройних Сил України.

Зазначений документ підготовлено з метою практичної реалізації домовленостей досягнутих під час зустрічі начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та начальника Генерального штабу Збройних сил Турецької Республіки у лютому 2016 року.

З боку української сторони Імплементаційний план підписав начальник Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант Леонід Голопатюк, з турецької – Військовий аташе при Посольстві Турецької Республіки в Україні капітан 1 рангу Мустафа Аслан.

Імплементаційний план чітко визначає напрямки та сфери військового співробітництва між збройними силами двох держав до 2020 року, зокрема: реформування та оборонне планування, військова освіта та підготовка військ, консультативно-дорадча допомога, співпраця між видами збройних сил, тощо.

Саме реалізація практичних заходів співробітництва у військовій сфері дозволить з одного боку зміцнити зв’язки з нашим південним сусідом, а з іншого – спрямувати зусилля на досягнення кінцевої мети – готовності ЗС України до членства в НАТО в 2020 році.

“Антонов” відправить замовнику перший Ан-132 на початку 2017 року

Про це повідомив керівник програми, заступник головного конструктора “Антонова” Олександр Хохлов.

– Зараз літак знаходиться на стадії остаточного складання, – зазначив він. – Йде установка систем й устаткування. У четвертому кварталі цього року ми плануємо здійснити перший політ, а вже в першому кварталі 2017 року спільно з арабським партнером плануємо продемонструвати літак потенційним замовникам з Саудівської Аравії.

Олександр Хохлов наголосив, що літак повністю відповідає вимогам замовника, а також є прикладом ефективного імпортозаміщення. При виробництві літаків Ан-132 використовується авіоніка американського виробництва Honeywell, двигуни канадської компанії Pratt&Whitney, гвинти британської компанії Dowty Propellers, а також агрегати і системи виробництва українських компаній.

– Незважаючи на те, що Ан-132 – це глибока модернізація Ан-32 і Ан-26, створених ще за часів СРСР з використанням комплектуючих російського виробництва, ми принципово пішли від кооперації з Росією – не тільки з політичних міркувань, а й із суто економічних. По-перше, ми виходили з заданих льотних характеристик. По-друге, експлуатація будь-якого літака передбачає ведення його післяпродажного обслуговування. Очевидним є той факт, що сервісна мережа світових гігантів Pratt&Whitney, Honeywell, Liebherr значно ширша і ефективніша від будь-кого, зокрема й російського

виробника. Це дуже важливо і для замовника, і для нас як виробника, – повідомив Хохлов.

Він також додав, що в разі підписання твердих контрактів на виробництво нових Ан-132, на які розраховує “Антонов”, підприємство здатне швидко розгорнути серійне виробництво літаків на своїх потужностях.

– Вихід на ринок Саудівської Аравії з літаком Ан-132 дозволить нам закріпитися не тільки у цій країні, але й у всьому регіоні Близького Сходу, а потім виходити на Латинську Америку та Індію, де машини “Антонов” давно зарекомендували себе з кращого боку, – зазначив Олександр Хохлов.

Вжиття невідкладних заходів щодо викорінення корупції та злочинності є одним із ключових завдань Міністерства оборони

Про це, 18 травня, повідомив заступник Міністра оборони України – керівник апарату генерал-лейтенант Олександр Дублян під час Парламентських слухань на тему: “Стан реалізації засад антикорупційної політики в Україні”.

За його словами, на виконання Закону України “Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014 - 2017 роки” та завдань і заходів відповідної Державної програми, у Міністерстві оборони було розроблено антикорупційну програму.

Олександр Дублян підкреслив, що Міністерство оборони України є першим серед центральних органів виконавчої влади, яке розробило власну Антикорупційну програму.

– Це основний базовий документ, в якому враховано іноземний досвід та визначено конкретні завдання щодо запобігання корупції, – зазначив заступник Міністра і додав, що в оборонному відомстві введено в дію та затверджено відповідним наказом єдину систему роботи із запобігання корупції.

Зокрема, в органах військового управління, військових частинах і підприємствах визначено уповноважених осіб із запобігання корупції, які є антикорупційними експертами в управлінській та фінансово-економічній сферах, а також утворено комісію з моніторингу та координації виконання антикорупційної програми.

– Особливим пріоритетом діяльності Міноборони у цій сфері є доведення до свідомості кожного військовослужбовця, державного службовця та працівника невідворотності покарання за скоєне корупційне правопорушення, – наголосив генерал-лейтенант Олександр Дублян.

У Васильківському гарнізоні майбутні захисники склали Присягу

У Васильківському гарнізоні, на базі Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил Збройних Сил України, склали Військову присягу ще 69 майбутніх захисників, семеро з яких - представниці жіночої статі. В цей складний для нашої держави час вони прийняли рішення стати на захист Батьківщини.

Участь в урочистостях з нагоди складання присяги, прийняли керівництво Об'єднаного навчального центру, помічник Васильківського міського голови, секретар Васильківської міської ради, голова спілки Ветеранів Афганістану, представники духовенства, волонтерського руху Східного регіону, запрошені гості та батьки.

Призвані з різних регіонів України громадяни, після двотижневої загальної-військової підготовки, перед своїми начальниками, товаришами і рідними присягли Українському народові сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок та ніколи не зрадити своєму народові. Після півторамісячного курсу навчання вони поповнять лави Збройних Сил України.

Щирі слова привітання лунали від представників керівного складу військової частини. Настоятель місцевого Свято-Покровського Храму отець Олег дав своє благословення на подальшу ратну службу в ім'я служіння рідній Україні.

- Бажаю вам з честю та гідністю виконувати свій військовий обов'язок, слухати своїх командирів, старанно навчатись військовій справі та пам'ятати, що ви – наша гордість, надія та майбутнє! Тож успіхів вам і мирної служби! - у вітальному слові зазначила Тетяна Тимофеєнко, мати молодого воїна.

З окремим словом вітання до бійців звернулась Віолетта Бородіна, представниця волонтерського руху Східного регіону, яка неодноразово підтримувала військових зведених загонів Повітряних Сил Збройних Сил України у районі Донецького аеропорту та прийняла рішення також вступити до лав Збройних Сил України.

Прес-центр Повітряного командування "Центр".

Кращі відзначені нагородами

За особисту мужність і героїзм, проявлені під час виконання спеціальних завдань в ході антитерористичної операції, зразкове виконання військового обов'язку, вірність Присязі та високий професіоналізм 14 військовослужбовців Повітряного командування "Захід" нагороджено відзнаками Міністерства оборони України. Серед них – нагрудний знак "За зразкову службу", 4 нагрудні знаки "Знак пошани" та 9 нагрудних знаків "За військову доблесть". Серед нагороджених – і воїни легендарної "Дикої качки" – зведеного загону Повітряних Сил Збройних Сил України.

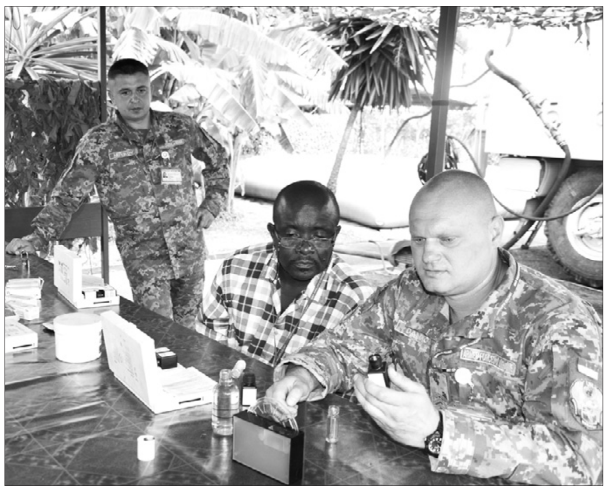
Прес-центр Повітряного командування "Захід".

Український контингент пройшов інспекцію штабу Місії ООН

Інспекція з перевірки майна, техніки та озброєння (СОЕ - contingent owned equipment), яким наша держава забезпечує 18-й окремий вертолітний загін проводиться штабом Місії ООН у ДР Конго 4 рази на рік. Цього разу, за типовою схемою, представники тилових секцій оглянули автомобільну техніку контингенту, умови проживання та харчування особового складу, медичне обладнання, водофільтрувальну станцію, зв'язок та загальний порядок у таборі.

- СОЕ – це відповідальна перевірка, адже за наявність і справність заявленого і завезеного з України майна і техніки наша держава отримує фінансову компенсацію від ООН, – розповідає заступник командира загону з тилу підполковник Анатолій Зимницький. – Інспекторів цікавить повна справність усіх систем, агрегатів, механізмів…Навіть якщо маленька лампочка не горить в

автомобілі, це вже може вважатися недоліком, який ставить під сумнів справність машини в цілому. Відповідно, і перевіряючі досить прискіпливі. Проте в цілому до перевірки ми були готові, адже знали їхні вимоги. Що ж до порядку у таборі, то його ми намагаємося підтримувати на високому рівні незалежно від будь-яких гостей чи інспекцій.

Традиційно перевірка розпочалась з короткого брифінгу, на якому командир загону льотчик першого класу полковник Олександр Венгер ознайомив інспекторів з основними завданнями контингенту. Після цього заступники командира і начальники служб загону представили інспекторам закріплене майно.

Під час підведення підсумків старший інспектор Даніель Асамуа подякував українцям за зразковий порядок у таборі, стравність всієї техніки, озброєння й обладнання та висловив сподівання, що на такому високому рівні пройде і наступна інспекція, яка орієнтовно запланована на серпень цього року. В свою чергу, командир загону полковник Олександр Венгер презентував гостям пам'ятні сувеніри та запевнив, що незважаючи на інтенсивність виконання польотних завдань, справність техніки і майна залишається одним з основних пріоритетів у роботі.

Анатолій Стельмах. ДР Конго.

Світла пам'ять Героям України

На Чернігівщині в селі Краснопілля, біля місцевого будинку культури, відбувся мітинг з нагоди відкриття меморіальної дошки в пам'ять про героїчно загиблого земляка - сержанта Геннадія Самуся. Життя воїна обірвалось під час виконання службового завдання у зоні проведення антитерористичної операції, поблизу селища міського типу Мілове Луганської області, в результаті підриву на терористичній міні.

Вшанувати пам'ять бійця на його батьківщину прибули військовослужбовці зенітної ракетної бригади Повітряного командування "Центр", в якій проходив військову службу Геннадій.

Розпочався мітинг з проникливої пісні-жалю "Пливе кача", під час якої учні місцевої школи пронесли поминальні лампадки, поставивши їх біля підніжжя пам'ятного знака. В заході взяли участь заступник голови райдержадміністрації Валентина Саволєй, голова районної ради Михайло Мазуренко, районний військовий комісар Олександр Кальченко, сільська громада та побратими загиблого.

Теплими словами згадали Геннадія всі присутні, які прийшли вшанувати світлу пам'ять воїна. Заступник командира військової частини по роботі з особовим складом, в якій служив Геннадій Самусь, полковник Віктор Грибук подякував рідним, вчителям і мешканцям села за те, що виховали справжнього патріота України, взірцевого воїна, надійного друга та товариша. Він передав родині орден "За мужність" (ІІІ ступеня), яким відповідно до Указу Президента України, Геннадій Самусь нагороджений посмертно.

Пам'ять про Героя вшанували хвилиною мовчання. Право урочистого відкриття меморіальної дошки було надано його бойовим побратимам. Настоятель місцевого православного храму і хрещений батько загиблого Героя отець Василій освятив пам'ятний знак.

Сьогодні йдуть на небеса найкращі, навіки перестають битися їхні молоді серця. Ми не маємо права забути бодай одне ім'я тих, хто віддав своє життя за нас, за майбутнє наших дітей, за мирне небо над просторами нашої держави.

Прес-центр Повітряного командування "Центр".

Україна і Туреччина спільно розроблятимуть літаки

Україна співпрацюватиме із Туреччиною у сфері атомної енергетики, авіабудування і розвитку транзитних коридорів. Ці та інші домовленості були досягнуті у рамках 10-го засідання Міжурядової українсько-турецької комісії з торговельно-економічного співробітництва.

Про це написав у своєму Твітері Віце-прем’єр-міністр, Міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України Геннадій Зубко. Про це повідомляє пресслужба міністерства.

За його словами, сторони домовилися про надання Україною Туреччині консультаційних послуг щодо безпеки АЕС, підготовку усіх категорій персоналу АЕС, стажування в Україні турецьких студентів та аспірантів.

– Ми також домовились про партнерство в авіабудуванні і розвитку космічних технологій. Разом із Туреччиною Україна готова розробляти й виготовляти нові пасажирські й транспортні літаки на базі ДП “Антонов”. Зокрема, йдеться про розробку та виробництво пасажирського літака TAN-158 на базі літака Ан-158; транспортного літака для турецької сторони на базі літака Ан-178; а також літака на базі Ан-70, – наголосив Геннадій Зубко.

За його словами, сторони домовилися про створення максимально сприятливих умов для двосторонніх транзитних перевезень, зокрема для транспортування турецьких товарів через територію України до Польщі, Словаччини, країн Скандинавії.

– Наступні кроки співробітництва – запровадження єдиної накладної між портами України та Туреччини. Наразі сторони узгоджують тарифні та технологічні умови перевезень, – повідомив він.

ДП “Антонов” подало позов на РФ

Держпідприємство “Антонов” подало позов до російського виробника Ан-140, вимагаючи стягнути 5,35 млн доларів як оплату роялті за використання товарного знака.

Про це стало відомо з визначення Арбітражного суду Самарської області (РФ), розміщеного в судовому реєстрі Російської Федерації.

Як випливає з судових матеріалів, позов до російського суду подало Державне підприємство України “Антонов” до російського “Авіакор-авіаційний завод”.

ВАТ “Авіакор – авіаційний завод” – одне з найбільших російських авіабудівних підприємств. Основна сфера діяльності заводу – будівництво, ремонт, обслуговування та постачання запчастин для пасажирських літаків Ту-154М і Ан-140.

Позивач – ДП “Антонов” – звернувся до арбітражного суду з позовом про стягнення 5,35 млн доларів як заборгованість по оплаті роялті за Ліцензійною угодою від 30 грудня 2004 року на право використання товарного знака.

Відповідач позовні вимоги не визнає. При цьому ДП “Антонов” подало усне клопотання про відкладення судового засідання, з метою мирного врегулювання спору. Відповідач підтримав це клопотання.

Привертає увагу ще один факт: росіяни просили суд розглянути справу в закритому судовому засіданні – вказане клопотання суд залишив без задоволення.

Справу було вирішено відкласти, а для підготовки до судового засідання від “Антонова”, серед іншого, зажадали надати: докази фактичної реалізації товару, зазначеного в договорі, в т.ч. літаків типової конструкції Ан-140, Ан-140-100 і їх модифікації.

Як повідомлялося напередодні, в Міністерстві промисловості і торгівлі Російської Федерації готові почати переговори з українським підприємством “Антонов” про покупку ліцензії з виробництва на території Росії українського літака Ан-140.

Зокрема, керівник міністерства Денис Мантуров заявив про “готовність обговорювати з українськими колегами варіант покупки ліцензії з подальшою повною локалізацією виробництва на території Росії”.

Зараз основною перешкодою розвитку виробництва Мантуров назвав “залежність від українського розробника і виробника” “Антонов”.

За його словами, в середині 2015 року самарський завод “Авіакор” призупинив складання літаків Ан-140 через те, що 34 заводи, розташовані в Україні, припинили постачати компоненти. Замінити їх на аналоги російського виробництва найближчим часом не є можливим, оскільки головне КБ знаходиться в Україні. Решта літаків були складені з деталей, наявних на заводі.

“Авіакон” відремонтував і модернізував 14 вертольотів

У першому кварталі 2016 року фахівці ДП “Конотопський авіаремонтний завод “Авіакон”, що входить до складу ДК “Укроборонпром”, відремонтували та модернізували 14 вертольотів сімейства Мі.

7 машин були відновлені для Міністерства оборони України, ще 7 – для іноземних замовників.

– Головне завдання “Авіакону” – вчасний та якісний ремонт вертольотів для потреб Збройних Сил України. І він відмінно впорався із ним у 1 кварталі. Більше того – відновив техніку за іноземними контрактами, – зазначив Генеральний директор ДК “Укроборонпром” Роман Романов.

Харківський завод ім. Малишева поставить Пакистану партію комплектуючих для бронетехніки

Державне підприємство “Завод ім. Малишева”, що у Харкові, готує планове відвантаження чергової великої партії моторно-трансмісійних відділень (МТВ), а також інших великих вузлів і комплектуючих до бойової техніки для іноземного замовника.

Про це повідомили у прес-службі танкового заводу. Йдеться про постачання продукції давньому партнерові підприємства. Зокрема, крім МТВ, завод поставить торсіонні вали, очищувачі повітря та котли підігріву.

На сьогодні комплекти МТВ і запасні частини проінспектовані, прийняті контрагентом і чекають відправки, завод працює в плановому режимі, регулярно відправляє відремонтовану і нову техніку та її комплектуючі замовникам.

Завод ім. Малишева – відомий у світі український виробник бронетехніки, з січня 2011 року за рішенням уряду України входить до складу державного концерну “Укроборонпром”. У числі найбільш великих партнерів заводу в останні роки – Пакистан, КНР, Ірак, Єгипет, Таїланд.

Як повідомлялося, основним замовником МТВ харківського заводу виступає Пакистан. З 2001 року Україна співпрацює з Пакистаном і КНР в проекті ОБТ Al-Khalid. Останній контракт у понад $50 млн на поставку 110 МТВ з двигуном 6ТД-2 потужністю 1200 к.с. для ОБТ Al-Khalid підписаний сторонами в 2013 році, контракт розрахований на чотири роки.

КБТЗ передав Нацгвардії першу партію новітніх БТР-3Е1Д

Першу партію з 6 новітніх бронетранспортерів БТР-3Е1Д передав Національній гвардії України ДП “Київський бронетанковий завод”, який входить до складу ДК “Укроборонпром”.

Бронемашини оснащені чотиритактним 6-тициліндровим дизельним двигуном з рідинним охолодженням Deutz BF6M1015CP й автоматичною трансмісією Allison типу 3200SP.

– “Укроборонпром” оснащує українську армію всією необхідною на фронті зброєю і технікою, – наголосив Генеральний директор ДК “Укроборонпром” Роман Романов. – Наш пріоритет – щоб військові з’являлися на полі бою в повній амуніції. Ми відправляємо на фронт інноваційні вітчизняні серійні зразки та зміщуємо акценти з модернізації існуючої техніки на виробництво нової, надсучасної.

Київський бронетанковий завод системно надає якісну та сучасну техніку Збройним Силам України, значно посилюючи позиції солдат в зоні АТО.

Слід також додати, що ДП “Київський бронетанковий завод” активно розробляє нові бойові модулі та системи для покращення характеристик бойової техніки. Зокрема, днями було презентовано чергову розробку киян – новітній бойовий модуль із інноваційною комп’ютерною системою управління вогнем “Каштан”, розроблену київським “НВП “АТ-системи” та призначену для дистанційного управління зброєю з прицільними відеокамерами.

Особливістю системи “Каштан” є те, що вона створена на базі електроніки універсального захищеного комп’ютера і мікропроцесорів. Тут використані всі сучасні підходи до автоматизованих систем відеоконтролю, інтелектуальної обробки зображень й управління. До системи можна підключити відеокамери різного типу і різної кількості.

Можливості системи “Каштан” дозволяють вести спостереження з цілью вдень на відстані 1800-8000 м і на 600-2000 м вночі. Вона виявляє цілі типу БМП на дальності 500-4000 м всього за 15 секунд.

Кулеметно-гранатометний модуль призначений для ураження живої сили, транспортних засобів, наземних та низьколетячих об’єктів. Він може встановлюватися як на колісні і гусеничні транспортні засоби, так і на стаціонарні об’єкти.

Озброєння складається з 30 мм автоматичної гармати ЗТМ-1 з боєкомплектом 400 пострілів, спареного з гарматою кулемета КТ-7,62 або ПКТ з боєкомплектом 2000 патронів, 30 мм автоматичного гранатомета АГ-17, 81-мм комплексу постановки димових завіс 902В. На вимогу замовника можна встановити ПТРК.

Продали в Нью-Йорку будинок і приїхали до України, аби допомагати

Він народився в Канаді, вона – у США. За походженням українці, чиї батьки виїхали з країни після Другої світової війни. Уляна і Марко зустрілись в Америці, там отримали освіту, працювали. Аж поки у 2013 році не продали будинок, приватну клініку в Нью-Йорку і не повернулись на рідну землю своїх батьків, де заснували професійну школу підготовки військових медичних інструкторів в Україні. Вони навчили тисячі українських патріотів рятувати своє життя і отримали з рук Президента громадянство. Та, як запевняють самі Уляна і Марко, вони завжди були українцями, просто мали інші паспорти.

Уляні, директору гуманітарних ініціатив Світового конгресу українців, керівнику Школи реабілітаційної медицини дуже імпонує те, що українці відчули заклик до волонтерства. Саме українські люди та їхній дух, за словами жінки, спонукали пару переїхати до України.

– Довгий час ви жили в Америці, але продали свій будинок там і осіли в Україні. Що до цього привело?

– Мої дідусь і бабуся були задіяні в партизанському русі і боролися проти нацистів та радянської влади. Під час Другої світової вони змушені були виїхати з України і деякий час жили в Німеччині переселенцями. Пізніше поїхали в США. Я народилася в Детройті, але відчуваю себе більше українкою, аніж американкою. По вихідних і святах ходила до української церкви, моя перша мова – українська. Свого чоловіка я зустріла в зимовому таборі для української молоді. В університеті обоє входили до товариства студіюючої молоді імені Миколи Міхновського. Завжди у нас десь всередині сиділо бажання переїхати в Україну, але весь час щось заважало: школа, робота, хвороба батьків. 21-го листопада, коли зібрався Майдан, ми почали ходити на місцеві маленькі Майдани, які влаштовували лондонські українці. Але вже за кілька днів подумали: а чого ми тут сидимо, якщо ми можемо ходити на справжній великий Майдан? Зібрались і приїхали. 29 листопада ми були вже у Києві. Мій чоловік почав перекладати для західних журналістів, я працювала у медпунктах на Майдані.

– Ви брали активну участь під час подій на Майдані. Що тоді найбільше вразило?

– Під час найстрашніших днів Марко витягав людей, а я намагалась рятувати їхні життя, я ж 14 років здобувала професію медика в Америці. Подібний досвід я встигла отримати 11 вересня у Нью-Йорку: надавала допомогу у центрі міста після теракту. Врізався в пам'ять Вадим з Харкова, що отримав поранення у правий бік. Ми з колегами робили йому пряме переливання крові, та пізніше він все-таки помер. Я постійно думала, що могла б зробити, як лікар, аби врятувати його життя. Коли почалася війна, я так само задумалася про наших хлопців в АТО. Якби вони мали правильне обладнання та тренування, можливо, більше з них поверталися додому живими.

– Створена вами ініціатива "Захист патріотів" перетворилась на потужний проект…

– Коли почалася війна, було не до роздумів. Мене попросили стати головою гуманітарних ініціатив Світового конгресу українців – це організація, яка представляє всіх наших у діаспорі. Ми не стали придумувати нічого самі, а пішли до військових і спитали, чим ми можемо допомогти. Вони відповіли, що немає індивідуальних аптечок. Спершу пішли до військових спеціалістів західного світу і запитали, які аптечки є найкращими. Нам показали натовські IFAK. Ми привезли 250 таких аптечок в АТО. Військові, коли отримали їх, сказали: "Це круто, але як ними користуватися?" Тоді ми побачили, що в тактичній медицині важливо не лише щось давати, але й навчати.1 червня почалось наше перше навчання з тактичної медицини. І фактично саме тоді це словосполучення – "тактична медицина" – в Україні прозвучало вперше. Ми запросили професійних інструкторів американського війська, які навчали не лише бійців, а що важливо, інструкторів-українців. Зараз ми маємо кілька десятків інструкторів, які тренують українських військових. Крім того, запросили ще й медиків з Майдану, які були там волонтерами, але професійними медиками у цивільному сенсі. Ми перевчили їх бути бойовими медиками – бо ця медицина дуже відрізняється від звичайної.

– На сьогодні ви навчили більше двох десятків тисяч бійців і передали таку ж кількість аптечок. Повернувшись з фронту, бійці часто вам дякують?

– Всеволод Стеблюк, помічник міністра оборони України з медичного забезпечення, потрапив у перший набір "Захисту патріотів" у травні 2014-го. Пізніше він розповідав, що отримані знання допомогли, коли в серпні витягав поранених бійців з Іловайська. Є чимало історій, коли наші курсанти проходили курс, а вже за кілька місяців потрапляли у саме пекло. Один хлопець з 140-го полку після того, як пройшов наше навчання, повернувся на базу і навчив свій підрозділ того, що дізнався. У серпні вони були на операції, лунали постріли. І він помітив, як щось гаряче розливається по його лівому боку. Він навіть не відчув той осколок, що прошив йому плече, не відчув біль. І до того, як він щось зрозумів, його друг вже накладав йому жгут, аби припинити кровотечу. Вони три кілометри бігли з-під обстрілу, зайшли в якийсь підвал, подивились, що у нього велика рана, використали кровоспинну марлю, зняли жгут і наклали бандаж. Лише через вісім годин він потрапив до лікарні, де йому зробили операцію і витягли осколок. І ось він каже: "Я навчився у вас, навчив свого побратима, і він врятував мені життя. Тобто те, що ви робите, – не тільки для тих, кого ви вчите, а і для людей навколо". Після занять військові нам часто говорять, що вперше відчули, ніби хтось справді хоче, аби вони повернулися живими. І що вони вперше відчули, що це можливо. Всі думають, що ми займаємось аптечками. Ні. Ми займаємось просвітництвом, навчанням. Ми даємо те, що залишиться в країні назавжди, – знання.

– Чим американська військова медицина відрізняється від української?

– За з американськими стандартами військовий має гарантію потрапити до лікаря протягом однієї години після поранення. В Україні поранений може не побачити лікаря протягом 12 годин, а то й двох днів. Тому важливо, щоб бійці розуміли, як стабілізувати стан пораненого побратима. Відрізняється і система реабілітації. В Україні вона більше схожа на звичайний відпочинок. В Україні звикли, що реабілітація – це виїхати з дому в санаторій. Звідти людина повертається додому і стає інвалідом. Справжня ж реабілітація може тривати все життя.

– Проект "Захист патріотів" є недешевим задоволенням. Хто фінансово допомагає?

– Перші аптечки купували за свої кошти, час від часу і зараз доводиться вкладати у проект свої ресурси. Канадський уряд надіслав 1600 аптечок, Австралія перерахувала 60 тис. австралійських доларів, ми маємо донорів з діаспори по всьому світу. Крім того, є серйозні донори і в Україні, які розуміють, наскільки важлива медицина. В будь-якому разі ми ніколи не йшли на компроміс і не замінювали препарати на дешевші аналоги. На жаль, в Україні поки що недооцінюють навчання. Принаймні 15% поранених на полі бою можна врятувати завдяки тому, що вони будуть навчені алгоритмам дії – як допомогти собі й своєму побратимові.

– Ви часто буваєте в Америці. Як зараз у США з інформацією про ситуацію в Україні?

– Інформації дуже мало. Якщо немає активних бойових дій, то вона не з'являється в пресі взагалі. Більшість американців думають, що війна в країні закінчилась.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

Особовий склад Командування Повітряних Сил Збройних Сил України сердечно вітає колектив ДНВЦ ЗС України з Днем науки!

Сьогодні, в умовах загострення політичної кризи, розвитку терористичної діяльності, яка загрожує збереженню територіальної цілісності та незалежності України, значно зростає роль і місце воєнної науки в системі національної безпеки. Принципово нова форма ведення воєнних дій із застосуванням технологій "гібридної війни", яка охоплює комплекс заходів політичного, економічного, інформаційного та військового протиборства, потребує переорієнтації всього сектору безпеки до ведення операцій (бойових дій) у нових умовах сучасного протистояння з агресором.

Військові науковці самовіддано створюють, винаходять, впроваджують, навчають, і все це задля того, щоб наукова скарбниця та інтелектуальний потенціал нашої держави збагачувалися на відкриття, винаходи, інновації, новітні розробки. Велика повага тим, хто пов'язаний власною долею з поважною справою розвитку вітчизняної воєнно-наукової думки, а також викладачам і практикам, які широко застосовують передові досягнення та розробки вчених.

Безцінний досвід і професіоналізм наукових та науково-педагогічних працівників сьогодні вкрай необхідні державі та її Збройним Силам. Впевнений, що зазначене стане надійною запорукою наближення нашої спільної, всенародної перемоги. Вірю, що високий патріотизм, знання, уміння та компетенції науковців стануть справжнім прикладом у виконанні службового обов'язку.

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Першими "стрибали" манекени

Протягом квітня цього року Державним науково-випробувальним центром Збройних Сил України на базах авіаційної бригади та загальновійськового полігона Командування Високомобільних десантних військ Збройних Сил України на Житомирщині проведені визначальні відомчі випробування комплектів людської парашутної системи "Dedal". Зокрема, це – десантна парашутна система AD-95, запасна парашутна система AZ-95 та вантажні парашутні ремені UZO-100" виробництва компанії "AIR-POL Ltd".

У цей же період проводились визначальні відомчі випробування дослідних зразків кулезахисних шоломів "ТОР-Д" для підрозділів Високомобільних десантних військ та Сил спеціальних операцій.

Згадані парашутні системи, які підлягали дослідним випробуванням, призначені для виконання навчально-тренувальних і бойових стрибків з парашутом особового складу зі штатним озброєнням та спорядженням та без нього. А от призначення дослідних зразків шоломів вітчизняного виробника – це безпечне десантування парашутним способом та індивідуальний захист голови військовослужбовця від ураження кулями бойової короткоствольної стрілецької зброї, осколками снарядів, мін, ручних гранат та холодною зброєю.

Десантна парашутна система AD-95 є аналогом десантної парашутної системи Д-5 сер.2, а запасна парашутна система AZ-95 є аналогом ЗПС З-5, які постачаються Збройним Силам України.

Стрибки з парашутними системами "Dedal" здійснювали парашутисти-випробувачі Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України та особовий склад Високомобільних десантних військ Збройних Сил України.

Основна мета випробування комплектів системи, зрештою, зрозуміла. Це перевірка та підтвердження відповідності основних льотно-технічних та експлуатаційних характеристик десантних парашутних систем показникам, заявленим виробником, в умовах їх штатного використання за призначенням. Окрім того, це порівняння льотно-технічних та експлуатаційних характеристик парашутних систем польського виробника з аналогами парашутних системами, які є у Збройних Силаї України. Далі буде розроблено рекомендації щодо можливості прийняття їх на озброєння.

Аналогічною є мета випробування кулезахисних шоломів. Фахівцями ДНВЦ також буде розроблено рекомендації щодо можливості допуску шоломів "ТОР-Д" до експлуатації у вітчизняному війську в особливий період.

Варто зазначити, що до визначальних відомчих випробувань залучалися екіпажі літаків Ан-26, Іл-76 МД та вертольота Мі-8. Здійснено понад 35 скидань манекенів та 128 експериментальних стрибків. Виконання польотів з десантування парашутним способом на різних висотах є доволі складним елементом бойової підготовки, тож завдання у житомиському небі виконували досвідчені екіпажі авіаційних бригад.

За словами представників ДНВЦ, результати випробувань цілком позитивні. Проведена робота ще раз підтвердила високу майстерність фахівців Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України, який внаслідок російської агресії у 2014 році було передислоковано з АР Крим до м. Чернігів.

Сьогодні Центр працює під керівництвом лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки України, доктора технічних наук, старшого наукового співробітника полковника Володимира Башинського. Особовий склад Центру, зумівши зберегти свій науковий потенціал й найдосвідченіх фахівців, постійно нарощує спроможності бази льотно-випробувального та полігонно-випробувального комплексів.

Розвиток парашутно-десантної та аварійно-рятувальної техніки і засобів захисту особового складу є одним з пріоритетних напрямків забезпечення авіації, Високомобільних десантних військ та Сил спеціальних операцій. Фахівці Центру переконані, що за належної підтримки вищого військового керівництва держави нарешті вирішиться питання створення у ДНВЦ лабораторій фізичних, хімічних, механічних, експлуатаційних (та інших) характеристик матеріалів, які застосовуються при виготовленні парашутних систем різного призначення, комплектів бойової екіпіровки та решти зразків озброєння і військової техніки.

Лабораторія надасть змогу отримувати більш повну інформацію про технічні характеристики зразків, які випробовуються, їх довговічність, ремонтопридатність, експлуатаційну технологічність, а також дозволить проводити дослідження з визначення можливості продовження призначених показників, встановлених виробником.

Взагалі, проведення випробувань та сертифікації озброєння і військової техніки за стандартами НАТО стало державним завданням. Саме тому, за пропозицією Генеральних конструкторів основних видів озброєння і військової техніки, Міністерством оборони і Генеральним штабом України проводяться заходи щодо реорганізації Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України у Державний науково-дослідний інститут випробувань та сертифікації озброєння і військової техніки Збройних Сил України.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора та з архіву ДНВЦ ЗСУ.

Із людьми проблем немає, проблеми – з технікою

У Повітряному командуванні "Захід" успішно проведено заходи мобілізаційного тижня.

Під час мобілізаційного тижня основна увага приділялася роботі офіцерів частин в районних військових комісаріатах щодо вивчення приписного складу та техніки національної економіки. В цілому вдалося досягти бажаного результату в приписці особового складу до зенітних ракетних військових частин та частин зв'язку Львівського обласного військового комісаріату, але залишається проблемою приписка техніки з національної економіки до вказаних частин. Сьогодні військові комісари працюють над цією проблематикою з підприємствами області.

– Не можна забувати: заходи, що якісно виконані під час мобілізаційного тижня, є запорукою високої бойової готовності будь-якої військової частини, – зауважив начальник відділу оборонного планування ПвК полковник Іван Зінько. – Хочу відмітити командирів, котрі приділяють цьому важливому питанні достатньо уваги. Попри те, що у Львівському зенітному ракетному полку, командиром якого є полковник Олександр Гуменюк, проведення мобілізаційного тижня співпало з проведенням командно-штабних навчань, це не завадило колективу частини відпрацювати на високому рівні. Також у кращу сторону за результатами проведення мобілізаційного тижня відзначився колектив полку зв'язку, де командиром полковник Володимир Мельник.

Прес-центр Повітряного командування "Захід".

"Сокіл" гартує учнівську молодь

У Вінниці завершився міський етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри "Сокіл" ("Джура"). У змаганнях, що проходили в одній із шкіл міста, взяли участь рої усіх загальноосвітніх навчальних закладів обласного центру. До складу журі, на запрошення Департаменту освіти Вінницької міської ради, увійшли офіцери частин Повітряних Сил Збройних Сил України.

У ході змагань юнаки та дівчата презентували свій рій, демонстрували свій хист та вміння у подоланні смуги перешкод та кульковій стрільбі, у стройовій підготовці та наданні долікарської допомоги під час конкурсу "Рятівник". У грі-вікторині "Відун" вражали суддів знанням історії козацтва та Збройних Сил України.

– Мене відверто вразила підготовка старшокласників, – розповів представник журі, старший офіцер відділення по роботі з особовим складом частини капітан Андрій Бурбан, – і не лише у спортивних видах змагань. Ерудованість, неординарність мислення у творчих конкурсах, ґрунтовні знання історії України, історії свого краю дають підстави стверджувати, що нам росте гідна зміна.

За результатами змагань абсолютну першість на міському етапі Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри "Сокіл" ("Джура") здобув рій "Козацька слава" загальноосвітньої школи №27 Вінницької міської ради, яка і представлятиме столицю Поділля на обласному етапі змагань.

Сергій Фурдик.

Тест на майстерність складають на оперативному аеродромі

Закінчення. Початок на 1 стор.

Поруч із льотним складом продовжують підвищувати класну кваліфікацію авіаційні інженери та техніки. Для них нинішній льотно-методичний збір є також своєрідним тестом на майстерність. Адже щодня в готовності до польотів доводиться підтримувати понад десяток бойових машин. І це при тому, що обслуговувати авіатехніку й підтримувати її справність доводиться далеко від аеродрому постійної дислокації.

На початку цього тижня хід проведення ЛМЗ особисто контролював командувач Повітряних Сил генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Після зустрічі з особовим складом та ознайомлення з інфраструктурою летовища він підкреслив, що аеродром має усі технічні можливості, аби тут проводилася підготовка військової авіації.

– Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України нинішній рік визначений як період відновлення бойових спроможностей виду. У цьому контексті передбачається провести повну реорганізацію та суттєво підвищити його ефективність. І тут йдеться не лише про відновлення боєздатності авіації, техніки ППО, а й про відновлення інфраструктурних об'єктів, від стану яких напряму залежить здатність виду виконувати поставлені завдання, – наголосив генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Відтак, окремо варто сказати й про особовий склад місцевої авіаційної комендатури, яким керує підполковник Віталій Умриш. На плечах цього невеличкого колективу, який, до речі, наступного тижня відзначатиме чергову річницю від дня створення, лежить основний тягар із забезпечення проведення збору. Попри брак техніки, хронічну недофінансованість питань підтримання інфраструктури летовища у минулі роки, колективу таки вдалося зберегти аеродром у придатному для виконання польотів стані. Це підтверджує й керівник збору генерал-майор Олексій Котов.

– Свого часу я командував тут авіаційною дивізією. Незважаючи на те, що відтоді минув десяток років, у Луцьку вдалося зберегти аеродром і, разом із тим, заощадити значні кошти, яких зараз в держави не так багато, – підкреслив генерал.

Військовий колектив авіакомендатури сьогодні налічує трохи більше сотні військовослужбовців, силами яких утримується військовий об'єкт загальною площею майже 350 гектарів. Раніше за летовище відповідали 6 військових частин чисельністю понад тисячу осіб. Отже, можна лише уявляти, який величезний обсяг завдань щодня виконується особовим складом частини. Аби сьогодні бомбардувальники мали можливість проводити льотні зміни без інцидентів, пов'язаних із якістю покриття злітно-посадкової смуги й руліжних доріжок, лише цього року спільно з інженерами-аеродромниками з Хмельниччини було замінено понад дві з половиною сотні аеродромних плит та виконано ряд інших не менш важливих завдань.

Інспектуючи готовність інфраструктури аеродрому до проведення ЛМЗ на початку квітня цього року, заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Аркадій Вашутін відзначав, що рівень бойової готовності особового складу авіаційної комендатури надзвичайно високий, аеродром боєготовий та здатний забезпечити польоти всіх типів авіації. Починаючи з 11 квітня, коли власне і розпочався збір, особовий склад комендатури щодня доводить абсолютну виправданість оцінки Командування Повітряних Сил.

Лише за місяць тут спромоглися забезпечити понад півтора десятки нічних льотних змін, інтенсивність яких іноді наближалась до сотні вильотів. Середньостатистична нічна льотна зміна триває до першої ночі. Потім ще й виконуються заходи обслуговування техніки, що забезпечує польоти. А за кілька годин, вранці, з вильотом розвідника погоди розпочинається чергова зміна. Старожили відзначають, що схожої інтенсивності польотів на аеродромі не було навіть тоді, коли тут дислокувалась авіаційна дивізія.

Командування авіакомендатури підтверджує, що навантаження на особовий склад і справді величезне, адже іноді доводиться працювати майже цілодобово. Підполковник Віталій Умриш із вдячністю відзначає працю кожного військовослужбовця частини. Інакше, говорить він, не було б такого гарного результату у підсумку.

Андрій Вдовіцин.
Фото Дмитра Муравського та автора.

Перемогу в повітрі кують на землі

Фото Дмитра Муравського.

Цієї весни мешканці Луцька вперше за останнє десятиліття знову почули в небі гул авіаційних двигунів, адже на базі місцевого військового аеродрому проводиться льотно-методичний збір з екіпажами бомбардувальної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України.

У небі ревуть двигуни давно знайомих лучанам Су-24М. Саме тут багато років тому дислокувалась авіаційна частина бомбардувальників. Хоч на її місці сьогодні залишилася лише авіаційна комендатура, місцяни знають, що до успішного виконання нинішніх польотів чимало зусиль доклав колектив ДП "Луцький ремонтний завод "Мотор".

У вільну годину для учасників збору було організовано екскурсію на підприємство, аби вони на власні очі побачили, як стальні серця їхніх літаків отримують друге життя. Так, відбулась тепла зустріч військових авіаторів з ремонтниками. Зустрілись друзі й однодумці, люди, які своєю спільною працею забезпечують боєздатність військової авіації України у нинішній тяжкий для нашого народу час.

Групу військових, яку очолював генерал-майор Олексій Котов, зустрічали директор підприємства Володимир Маракулін та головний інженер Сергій Чубинський. Під час екскурсії військовослужбовці з великою цікавістю ознайомились з цехами заводу, побачили весь процес ремонту авіаційних двигунів, поспілкувались із працівниками підприємства, оглянули технологічне обладнання. Захоплення у відвідувачів викликала висока культура виробництва, лабораторна чистота та порядок у всіх виробничих приміщеннях, сучасне високотехнологічне устаткування.

Завдяки далекоглядним підходам керівництва заводу, свого часу було запроваджено у виробництво найсучасніші передові методи ремонту й відновлення деталей та вузлів авіадвигунів. Це дозволило замкнути чи не увесь цикл виробництва і суттєво знизити залежність від імпортних компонентів.

А господарям підприємства є що показати, адже "Луцький ремонтний завод "Мотор" по праву – лідер авіаремонтної галузі господарства України, підприємство європейського рівня, широко знаним у світі.

Високих результатів виробництва було досягнуто завдяки залізній волі керівництва заводу та трудового колективу, яким у скрутні часи пострадянського періоду доводилося нелегко. Але рук ніхто не опускав, і на сьогодні підприємство вже освоїло виготовлення власними силами понад 4400 позицій (із 7600) номенклатури запасних частин, необхідних для капітального ремонту усіх типів двигунів. А до кінця 2016 року заплановано освоїти не менше 300 найменувань запасних частин додатково. У бюджеті підприємства заплановані відповідні кошти для придбання високотехнологічного обладнання, спеціального оснащення та підготовки виробництва.

У 2015 році ДП "ЛРЗ "Мотор" здобуло 3-е місце у ТОП-20 (золото) за показником "Чистий прибуток" та 5-е місце у ТОП-15 (золото) за сумою місць 4-х номінацій Фінансово-господарської діяльності за основним видом діяльності КВЕД 30.30 – Виробництво повітряних і космічних літальних апаратів, супутнього устаткування" і отримало статус "Лідер галузі-2015".

Про фінансовий стан підприємства красномовно свідчать результати фінансово-господарської діяльності за 2015-й та прогнозні показники на 2016 рік. Так, у 2015 році доходи від реалізації продукції та послуг перевищили півмільярда гривень, чистий прибуток склав понад 175 млн грн, а податків та платежів до бюджету, внесків до державних цільових фондів сплачено понад 152 млн грн. Темпи, набрані підприємством у 2016 році, дозволяють очікувати зростання всіх показників за підсумками року на 10-15 відсотків.

Високий рівень розвитку "Луцького ремонтного заводу "Мотор" дозволяє підприємству бути надійним партнером Повітряних Сил Збройних Сил України, забезпечувати справність, а відтак, і бойову готовність нашої військової авіації. Завод успішно і своєчасно виконав нелегкі завдання з відновлення справності авіаційних двигунів у 2015 році, а на середину травня 2016 року вже відвантажено в авіаційні частини Повітряних Сил усі двигуни, що ремонтувались на замовлення Командування ПС ЗС України за планом поточного року.

На завершення екскурсії військовослужбовці щиро подякували господарям за їхню сумлінну працю. Військовослужбовці переконалися, наскільки складний та витратний механізм відновлення авіаційної техніки. Один з авіаторів сказав, що вислів "Перемогу в повітрі кують на землі" тепер для нього має ще більше значення.

Досягнення ДП "Луцький ремонтний завод Мотор" лише за останні три роки:

– модернізовано дільницю термообробки за рахунок впровадження у виробництво нової сучасної вакуумної печі з розширеними можливостями TAV-H8 (виробництво Італія), глибокої модернізації існуючих вакуумних печей;

– модернізовано виробничі дільниці цеху з виготовлення запасних частин до авіаційних двигунів за рахунок впровадження сучасних багатофункціональних верстатів з числовим програмним керуванням (виробництво Японія та Німеччина);

– організовано дільницю виготовлення трубопроводів на основі сучасного трубозгинального автоматичного дорнового верстата двостороннього гнуття з комплексом 3D-сканування (виробництва Італія). Дільниця також укомплектована лазерним маркувальником та високочастотним транзисторним генератором для пайки трубопроводів;

– модернізовано систему опалення та гарячого водопостачання підприємства шляхом заміни застарілих водонагрівальних котлів на сучасні енергозберігаючі котли.

Юрій Ігнат. "Крила України".
Фото ЛДЗ "Мотор".

Першу зірку отримано!

Тендітна дівчина з мужнім характером, на перший погляд здавалося б, не властивим для такої чарівної особи. Але для цієї дівчини немає нічого неможливого. Це історія молодшого лейтенанта Мирослави Полінчук, яка звикла завжди боротися за краще, незважаючи на всілякі перепони життя. Лише донедавна дівчина була військовослужбовцем за контрактом, але завдяки вмінню впевнено йти до поставленої мети вона здобула такі омріяні офіцерські погони. Життєве кредо Мирослави – "Бачу ціль – не бачу перепон".

Народилася дівчина у культурній столиці країни – місті Лева – у сім'ї службовців. З дитинства Мирославу приваблювало неспокійне життя, дівчині подобалось долати труднощі: вона активно займалася танцями, різними видами спорту, брала участь в діяльності організації скаутів. Перш ніж вступити в пластуни, потрібно було пройти ряд випробувань самостійним життям у лісі. Вміти розвести вогнище, орієнтуватися на місцевості, надавати медичну допомогу і ще багато чого. Дівчинка з усіма завданнями справлялася з легкістю та з гордістю одягла скаутський галстук. Основний принцип виховання в подібних організаціях полягає в тому, що усі складові особистості, тобто фізичні, психічні, інтелектуальні, суспільні й духовні якості, повинні розвиватися у взаємодії. Саме ці принципи Мирослава з гідністю несе через своє життя.

Після закінчення школи вона вступила до Національного університету "Львівська політехніка" на факультет соціології та соціальної роботи. Навчання у вузі Мирослава поєднувала з роботою за фахом та заняттями спортом. Дуже багато довелось працювати в соціальній сфері організаціями дітей-інвалідів, дітей-сиріт, дітей із синдромом Дауна, сімей, що потерпають від насилля, тощо. Коли доводилось спілкуватись із жінками, яких принижували у власних домівках, Мирослава ледь стримувалась від обурення. Саме тоді вона вирішила для себе, що слабкою не буде.

– В якийсь момент я зрозуміла, що саме жінки-військові – абсолютно особлива категорія, що характеризується спортивним стилем життя, свідомою відмовою від звичних для багатьох жінок життєвих радощів. Вважаю, що наші жінки в погонах є уособленням справжньої сильної жінки – вони самодостатні, вміють приймати рішення, відповідають за свої вчинки, гідно переживають негаразди. Вони добре знають, чого хочуть від життя, і вміють того досягти, а тому йдуть по життю з високо піднятою головою, – ділиться Мирослава.

Попри гуманітарну освіту, дівчина не полишила дитячої мрії вдягнути однострій. В юнацтві вона навіть мріяла стати військовим журналістом. Але оскільки був великий конкурс на місце до Національної академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, Мирославі так і не вдалося вдягнути курсантські погони. Та мрія про армію не полишала цю молоду особу, яка зростала на розповідях хресного батька, військового льотчика. Саме його приклад дав неабиякий поштовх продовжити досягати мети.

Присягу на вірність Українському народові Мирослава склала у 2010 році. Першим місцем її служби став полк зв'язку. Невдовзі молода солдатка вирішила піти на сержантські курси та підвищила кваліфікацію. Працювати з технікою зв'язку, особливо військовою, неабияка відповідальність, і дівчина продовжила професійно самовдосконалюватись.

Коли у Міністерстві оборони України з'явилися тримісячні курси підготовки молодших офіцерів, Мирослава зрозуміла, що то – саме її шанс. Рапорти та умовляння керівництва зробили свою справу, і дівчина поїхала навчатися на курси при Київському університеті телекомунікації та зв'язку, аби здобути звання молодшого офіцера. Під час навчання Мирослава виконувала обов'язки старшого у жіночому підрозділі, особисто проводила спортивні тренування з військовим колективом.

– Я бачила очі дівчат, їхню старанність і розуміла, що вони здатні на сильні вчинки, і це гріло мені серце, – розповідає молодший лейтенант Мирослава Полінчук.

Місяці навчання анітрохи не лякали дівчину, адже до поставленої мети лишалося зовсім трошки.

– Деяким було важко, зі мною вчилися жінки набагато старші за мене, і здавалося, що вони зовсім не звикли до обмежень. Коли ти надзвичайно залежиш від розкладу занять, Статуту, жодної вільної для себе хвилини – для багатьох то ставало шоком. За іншких керівництву курсів надзвонювали чоловіки в погонах з вимогами послабити їхнім "половинкам" обмеження, спростити перебування на навчанні. Я була здатна все з легкістю витримувати, бо усвідомлювала, що на кону стоїть дуже багато. І це усвідомлення давало мені сили.

Закінчилось навчання, і на тендітні плечі лягли омріяні офіцерські погони. Вже молодшим лейтенантом Мирослава повернулася до окремого полку зв'язку, що дислокується у Львові. Сьогодні офіцер проходить стажування на посаді чергового зі зв'язку. Це – невелика перемога, але вольова дівчина і не думає зупинятись на досягнутому.

Наразі Мирослава поєднує військову кар'єру не тільки зі спортом, у неї багато хобі: танці й рукоділля, кухня й мейк-ап. Велике задоволення отримує від спілкування з молодшими братами й по можливості допомагає матері з господарством, хоча вже давно живе окремо.

Ірина Баранова,
Олександра Качмар.
м.Львів.

Офіцер, загартований у бою

На захисті важливого стратегічного напрямку зони проведення антитерористичної операції сьогодні стоїть одна з механізованих рот 92-ї окремої механізованої бригади. За виконання бойового завдання щодо утримання ділянки фронту, як кажуть, головою відповідає командир цього підрозділу – молодший лейтенант Максим Світличний.

Керувати десятками підлеглих та утримувати бронетехніку у бойовій готовності йому допомагає власний армійський досвід і унікальний лідерський стиль. Адже боєць АТО із позивним "Фізрук" за десять років служби Вітчизні пройшов непростий шлях від рядового воїна-контрактника до капітанської посади.

Тридцятитирічний офіцер вважає, що йому дуже пощастило звільняти від терористів саме Луганщину, бо цей регіон є його малою батьківщиною. Тому знищення ворогів на українській землі він вважає справою честі і обов'язком перед своїм народом.

Народився і виріс офіцер Збройних Сил України у Старобільському районі. Із четвертого класу він активно займався футболом і робив це чи не найкраще в районі. Так, вже у 14 років юнак на рівні з дорослими виступав за регіональну команду "Меліоратор". Паралельно спортсмен по вихідних їздив за сто кілометрів до обласного центру, де тренувався в юнацькій збірній футбольного клубу "Зоря". Пізніше шістнадцятирічний Максим із легкістю виконав норму кандидата у майстри спорту. Успіхи на стадіонах спонукали його вступити на факультет фізичного виховання і спорту Луганського державного педагогічного університету імені Тараса Шевченка, який він закінчив у 2005 році.

Наступний рік хлопець із відмінним здоров'ям і сталевими м'язами прослужив в Старобільському підрозділі Державної служби охорони.

– Мені з дитинства подобалися військовий однострій і взагалі армійське життя, що насичене яскравими подіями. Та в нашому регіоні розташовувалися лише дві-три маленькі частини Збройних Сил, і вакантних посад там не було. Робота ж охоронця була абсолютно не тим, до чого прагнула душа. Тому я став оббивати пороги військкомату. Пропозиція переїхати на Харківщину і стати воїном-піхотинцем стала шансом реалізувати свою давню мрію. Звісно ж, я тоді не зволікав і вже з 2006-го розпочався мій військовий стаж, – розповів молодший лейтенант Максим Світличний.

Наступні декілька років Максим провів на полігонах, стрільбищах та в парку бойових машин. Аби зростати по службі й надалі, у 2008 році він закінчив спеціальні курси у 180-му Навчальному центрі підготовки фахівців РХБ-захисту, здобувши погони молодшого сержанта. З виходом на новий рівень військової підготовки і після успіхів на посаді командира відділення, він був направлений виконувати миротворчу місію до Демократичної Республіки Конго. Майже рік провів у гарячій точці, де здобув безцінні досвід і навички.

Із закордонного відрядження Максим повернувся навесні 2014 року, коли в країні вже палав вогонь війни і гинули наші солдати. Тож спокійно відпочити він просто не міг, а одразу ж приєднався до товаришів, які прикривали державний кордон на сході України. Згодом ця військова частина була направлена безпосередньо до зони проведення АТО.

– На передовій, обіймаючи суто тилову посаду старшини роти, я був і навідником БТР-70, і гранатометником, і коректувальником вогню, і навіть ремонтував БТРи. Так я отримав перші бойові знання й досвід, а також зрозумів, що потенціал війська полягає не в суперзброї, а у залізній дисципліні і командних діях. Кожен солдат у мене виконує, як у футболі, свою конкретну роль, але знає, чим займаються сусіди, і розуміє загальне завдання підрозділу. Ось такий мій рецепт успіху, – розповів офіцер.

На полі бою "Фізруку" часто доводилося виконувати обов'язки командира механізованого взводу і відбивати напади проросійських найманців на селища Попаснянського району. Про декілька епізодів збройного протистояння наприкінці 2014-го Максим не любить розповідати, бо протягом місяця він втратив двох своїх кращих друзів і підлеглих. А ось заступник комбрига підполковник Артур Батістов добре пам'ятає події того періоду захисту Луганщини.

– Завдяки впевненим командирським діям старшини Світличного, його рішучості, а головне – вмінню керувати підлеглими в надскладних умовах, його підрозділ утримав ділянку фронту і не дав прорватися ворогу в наш тил. Максим півроку командував взводом і ніколи не скаржився на труднощі. Тож цілком заслуженим стало присвоєння йому військового звання "молодший лейтенант" у квітні 2015-го, – зазначив підполковник Артур Батістов.

На первинній офіцерській посаді Максим здобув стійких навичок роботи з підлеглими та згуртував команду переможців. Його підрозділ направляли на різні напрямки лінії розмежування, і скрізь там, де знаходився "Фізрук", була перемога. Старання молодого взводного на передовій знову були помічені старшими начальниками, і восени минулого року йому доручили командувати вже механізованою ротою.

У Харківській області на повернення глави сім'ї із зони бойових дій чекають дружина Раміна, десятирічна донька Олександра і п'ятирічний син Гліб. Члени родини учасника АТО проживають у службовій двокімнатній квартирі, яку він отримав як кращий молодший командир бригади за підсумками 2010-2012 років.

За шкільних часів Максим ніколи не полишав улюбленої гри у футбол. На Харківщині він грає за збірну команду "Старт" Чугуївського району, а в зоні АТО із сержантів та солдатів роти зібрав команду "Енергія", яка часто перемагає на змаганнях між підрозділами бригади.

– Звісно ж, мої рідні у тилу хвилюються за мене та із завмиранням у серці стежать за ситуацією на Донбасі. Та своїй дружині, ще коли я направлявся за кордон, пообіцяв повернутися живим і забезпечити мирне небо над головою нашим нащадкам. До речі, через миротворчі та бойові відрядження я майже не бачив, як підріс син. Проте мені вдасться швидко надолужити цей пробіл у вихованні майбутнього чоловіка. Адже я щиро вірю у нашу Перемогу і своє повернення додому зі щитом, – розповів мужній чоловік.

У перспективі молодий офіцер із безцінним бойовим досвідом не збирається збавляти темпів просування далі кар'єрними сходинками. При цьому, його не так сильно цікавлять чергові військові звання чи нагороди, скільки можливість приносити ще більше користі державі і опанувати нові знання.

– Молодший лейтенант Максим Світличний є гордістю всього нашого багатотисячного колективу. Більше скажу, він – офіцер нової формації, народжений у бою. Тому я твердо впевнений у подальше зміцнення боєготовності нашої окремої механізованої бригади та Збройних Сил в цілому, коли у армійських лавах є такі славні українські козаки, – впевнено сказав підполковник Артур Батістов.

Дмитро Горбунов. Із зони АТО.

Захищати Україну так, як козаки-запорожці!

Саме таким змістом був наповнений захід, що пройшов на базі окремого мотопіхотного батальйону, який дислокується в ОТУ "Маріуполь". Цими днями тут пройшла урочиста посвята новоприбулих бійців у козаки. Ініціатором заходу виступило керівництво Запорізького козацького полку та Запорізька обласна державна адміністрація за активного сприяння командування ОТУ.

- З військовослужбовцями підрозділу у нас існують давні дружні зв'язки, – зазначив начальник управління внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю Запорізької ОДА Олександр Зубченко, - і ґрунтуються вони не тільки на узах землятства та всебічній шефській і волонтерській допомозі. Одним з пріоритетних аспектів у налагодженні взаємних зв'язків з військовослужбовцями є величезний духовний потенціал та багата історична спадщина нашого краю. Дуже важливо поєднати героїку минулого та сьогодення, коли Україна боронить свою незалежність та волю, відновити та закріпити у свідомості військовиків ті духовні цінності, які лежать в основі формування високої громадянської відповідальності, патріотизму та самовідданості у боротьбі з агресором. Тому посвята у козаки – це ритуал, який демонструє вищу довіру суспільства до своїх захисників та готовність кожного вояка гідно виконати свій обов'язок перед Україною та її народом.

- З цими словами не погодитись просто неможливо, – додав командир з позивним "Соболь". – Наші військовослужбовці і за звичайних умов з гідністю виконують свої обов'язки і у тилу, і на передньому краї. Але подібні заходи стимулюють бійців ще відповідальніше та сумлінніше відстоювати незалежність і суверенітет держави, гідно продовжувати козацькі традиції славних запорожців.

Шикування у зоні бойових дій на перший погляд може видатись річчю навіть зайвою. Але не у цьому випадку. На ці урочистості з числа останньої ротації прибули навіть ті, хто ніс бойову службу на передових позиціях. Зосереджені обличчя, не напоказ стомлені від постійних фізичних та морально-психологічних навантажень, упевнені рухи, що видають вже не новачків у військовому вишколі, і, головне, – відкриті погляди та сяючі очі: адже свято, коли воно бажане та очікуване, – це двічі свято.

На урочистому заході поздоровлення бійцям батальйону лунали і від головного старшини козацького полку, і органів державної влади, і бойових побратимів, що звільнились у запас, і, звісно, командування ОТУ. Кращі військовослужбовці були відзначені козацькими нагородами – медалями Івана Мазепи та Івана Сірка. Кожен з командирів підрозділів отримав від голови координаційної ради при Запорізькій ОДА генерала козацтва Дмитра Сухініна пам'ятні видання творів Тараса Шевченка зі словами подяки воїнам за їхню звитягу та мужність і побажаннями боронити Україну за заповітами Великого Кобзаря. А військовий капелан отець Олександр промовив щиру молитву за єдність та цілісність України, найскорішу перемогу в протистоянні з російськими агресорами та окропив воїнство святою водою. Потому кожен з новоприбулих військовиків отримав свідоцтво про зарахування до списочного складу Запорізького козацького полку. Так славетні традиції українського козацтва гідно продовжуються славетними подвигами нинішнього покоління.

Володимир Мирний.
м.Маріуполь.
Фото автора.

Зустріч чотирьох поколінь

Перед Великоднем та травневими святами до нашої редакції звернувся ветеран військової служби та учасник бойових дій, колишній воїн-миротворець майор у відставці Володимир Калина з проханням розповісти на сторінках тижневика про Вінницький обласний госпіталь ветеранів війни. Його пацієнти вирішили з газетної шпальти подякувати медичному персоналу лікувального закладу та розповісти про цікавий факт. Так, у переддень свят в одній палаті зустрілися представники чотирьох поколінь, учасники чи свідки одразу чотирьох війн!..

Вінницький обласний госпіталь ветеранів війни є відомим не лише у місті та області, а й в інших регіонах України лікувальним закладом, де ось уже протягом семи десятиліть лікуються спочатку інваліди, а згодом – і взагалі учасники Другої світової війни. Чверть століття тому до їхньої когорти додалися й воїни-афганці, а віднедавна у госпіталі лікують також і учасників антитерористичної операції на сході України.

Госпіталь було засновано за кілька днів до закінчення Другої світової війни, 29 серпня 1945 року, у мальовничому куточку Вінниці. Щороку тут проходить лікування й реабілітацію 5-6 тисяч ветеранів війни та учасників бойових дій, а також прирівняних до них осіб. Ось уже 29 років поспіль лікувальний заклад очолює заслужений лікар України Валерій Бабійчук, за ініціативи якого та за підтримки обласної державної адміністрації госпіталь сьогодні має усю необхідну інфраструктуру й устаткування.

Лише протягом минулого року у стінах Вінницького обласного госпіталю ветеранів війни пройшли стаціонарне лікування 5734 пацієнти, із яких 481 – це учасники АТО. Вже за перші чотири місяці 2016 року у закладі пролікувалися понад півтисячі хворих та поранених.

Палата, до якої запросили журналіста військової газети перед Великоднем, знаходиться у "господарстві" Наталії Коцюк – у неврологічному відділенні. П'ятеро пацієнтів палати №5 – чоловіки віком від 35 до 82 років, представники чотирьох поколінь. Два найстарші, ветеран праці й інвалід ІІ групи 82-річний Іван Тимофійович Титула та 74-річний Василь Іванович Неборецький, який має статус дитини війни, застали буремні роки Другої світової та окупації. Сергій Олійник – ветеран найбільшої за повоєнну історію Радянського Союзу війни – Афганської. Володимир Калина, хоч і дещо старший від "афганця" роками, та бойовий досвід отримав пізніше, в Югославії. Ну, і наймолодший ветеран війни – учасник АТО Андрій Сташенко. Кожному з них на долю випали свої випробування, свої війни й свої вороги. Об'єднує чоловіків те, що усі вони – захисники Батьківщини, й те, що кожен із них чесно виконав свій військовий та громадянський обов'язок у різні епохи.

Іван Тимофійович Титула родом із-під Хмільника. Війну він застав семирічним хлопчаком, який якраз мав іти до школи. Окупація, визволення рідного села Куманівці, раннє пізнання праці й ціни хліба… У 1950-52 роках він працював на шахті у Макіївці, що сьогодні, на жаль, знаходиться на тимчасово не підконтрольній Україні території. В армії сержант Іван Титула служив у далекій Пермі, в артилерії. Був командиром гармати й помічником командира взводу. Потім – 14 років за кермом трактора й 30 – вантажівки. Після стількох десятиліть нелегкої праці, на жаль, не викликають подиву перенесені ветераном інфаркт та інсульт.

Його дещо молодший сусід по палаті, Василь Іванович Неборецький, родом із села Богданівка Тульчинського району Вінницької області. Він народився тривожного сорок другого року, тому війни не пам'ятає через насправді дуже юний вік – дитина війни… У 1961-64 роках відслужив строкову службу в Білорусі, у ракетних військах стратегічного призначення. Єфрейтор у відставці.

Воїн-інтернаціоналіст, як за радянських часів називали учасників війни в Афганістані, Сергій Олійник народився та виріс у селі Демівка Чечельницького району Вінниччини. Сьогодні проживає у Бершаді. До лав Збройних Сил СРСР був призваний у 1986 році. Після навчальної частини в Ашхабаді, з травня 1987 року й до самого виведення радянських військ з Афганістану у лютому вісімдесят дев'ятого, рік і дев'ять місяців провів "за річкою". Сержант Олійник проходив службу в реактивній артилерії у Кундузі, був командиром відділення транспортно-заряджаючої машини РСЗВ БМ-21 "Град" – грізної зброї, що й досі, три десятиліття потому, активно використовується обома сторонами конфлікту під час російсько-української війни на Донбасі. На "бойових" Сергій Пилипович побував на більшій частині території Афганістану. Останні півроку – на "точці" в Айбаку, де на заставі реактивники прикривали процес виведення радянських військ. Протягом майже двох років участі у бойових діях сержант Олійник був поранений та контужений: наприкінці літа 1987 року – осколком у ногу й восени 1988 року – після підриву КамАЗа на міні.

Майор у відставці Володимир Калина прослужив у Збройних Силах спочатку СРСР, а потім – України в цілому 30 років. Родом із Мурованих Курилівців, після звільнення у запас він проживає у селі Жежелів Козятинського району. У 1975 році закінчив Свердловське вище військово-політичне училище, що готувало офіцерів-політпрацівників для танкових військ та артилерії. До 1980 року проходив службу у Південній групі військ, у столиці Угорщини місті Будапешт. Потім – Сибір, Бійськ. А з 1986 року й до звільнення в запас у 1999 році служив у Бердичеві заступником командира окремого навчального автомобільного батальйону з виховної роботи. В 1994-95 роках майор Володимир Калина виконував миротворчу місію у колишній Югославії. У складі "Укрбату-2" Володимир Терентійович знаходився у хорватському місті Петриня, виконуючи обов'язки заступника коменданта українського гарнізону. За покладеними на нього функціональними обов'язками український майор відповідав за зв'язки з місцевими органами влади та іншими національними контингентами – данцями, французами, поляками, росіянами й сирійцями. Якраз у той час у самопроголошеній республіці Сербська Країна почалося загострення обстановки.

– Власне, все мало вигляд, як і сьогодні на Донбасі, – розповідає Володимир Терентійович. – З одного боку – Сербія, з іншого – Хорватія, а між ними – анклав із сепаратистами. Така собі терористична "Сербськокраїнська народна республіка"…

У темну пору доби, згадує офіцер, стрільба зі стрілецької зброї точилася постійно, але – не вбік миротворців. На них, щоправда, також було декілька разів здійснено напади, проте – без втрат і – на продовольчі склади.

Солдат запасу Андрій Сташенко – наймолодший з пацієнтів цієї палати, він – учасник АТО. Родом із селища міського типу Вороновиця, що неподалік від Вінниці й відоме музеєм історії авіації та космонавтики, який розташовується у садибі видатного піонера авіації Олександра Можайського. У 2000-01 роках він відслужив строкову службу у батальйоні охорони авіаційної бази на аеродромі Гавришівка, закінчив Іллінецький державний аграрний технікум, а згодом знову повернувся до війська й ще протягом трьох років служив за контрактом у батальйоні охорони бази забезпечення Командування Повітряних Сил. Та, попри те, що служити довелося вдома, перспектив у 2008 році для себе в армії юнак не бачив: вступ України

до НАТО був досить примарним і далеким, а грошове забезпечення контрактників було на той час мізерним. Тож після закінчення контракту солдат звільнився й наступні шість років працював спочатку на будівництві, а згодом – на птахофабриці. Та з початком російської агресії проти України Батьківщина знову покликала колишнього стрільця. Вже у березні 2014 року йому прийшла повістка з військкомату, але одразу мобілізований Андрій не був – спочатку його зарахували в резерв, закріпивши за аеродромом Гавришівка, а точніше – військовою авіаційною частиною, що дислокується на ньому. Невдовзі з резерву перевели до Вінницького батальйону територіальної оборони, а з початком третьої хвилі мобілізації 7 серпня 2014 року призвали до розташованого у Вінниці 40-го полку Національної гвардії України. У ньому боєць прослужив рік, до 28 липня 2015 року. Безпосередньо у зоні проведення антитерористичної операції перебував протягом півтора місяця, восени 2014 року. Там солдат Сташенко ніс службу на 25-му блокпості, що на Бахмутській трасі, у Попаснянському районі Луганщини.

– Бувало, на день блокпост обстрілювали один-два рази, – розповідає учасник АТО, – бувало – частіше. В основному – зі стрілецької зброї, та декілька разів гатили й з важкого озброєння. А в день ротації обстріляли блокпост із гранатометів, від чого один із бійців був поранений, а командир, майор Олександр Каплінський, загинув…

На блокпості гвардійці стояли силами взводу з одним лише БТР-80 вогневої підтримки. З озброєння – лише автомати й кулемети, щоправда, пізніше їх підсилили, передавши з сусідньої роти двох гранатометників.

Сам Андрій, на щастя, поранений не був, проте сотні перенесених на блокпості ящиків із боєприпасами далися взнаки, й у ці весняні дні у госпіталі він лікує міжхребцеві грижі.

Усі пацієнти палати щиро вдячні медичному персоналу госпіталю за професіоналізм та чуйне, людяне ставлення до хворих. І в першу чергу, звичайно, своєму лікарю – Любові Камлук. Любов Володимирівна працює у госпіталі з 2004 року. Тоді студентка Вінницького державного медичного університету імені Миколи Пирогова працювала тут медичною сестрою, а з 2008 року – вже лікарем-невропатологом. Протягом цих років буквально тисячі пацієнтів пройшли через руки цієї молодої тендітної жінки.

– В основному, роками це були одні й ті самі люди, втім, дещо контингент хворих змінювався, – говорить лікар. – Але вже у 2014 році за ініціативою начальника госпіталю ми почали приймати на лікування й учасників АТО. Це – і поранені, й просто хворі.

А ще Любов Володимирівна розповіла, що буквально три тижні тому у Вінницькому обласному госпіталі ветеранів війни стартував пілотний проект, орієнтований якраз на учасників АТО. В його рамках розпочала свою роботу група психологів та психотерапевтів, які займаються з захисниками України арттерапією, допомагаючи воїнам зняти стрес та відійти від війни. А це, згадуючи так звані в'єтнамський та афганський синдроми, є дуже важливим для посттравматичної психологічної реабілітації воїнів. Саме це та інші подібні методики допомагають їм якомога скоріше повернутися до мирного життя.

Олексій Тригуб. "Крила України".
Фото автора.

У Румунії відкрили перший об'єкт ПРО

Дванадцятого травня на території американської військової бази Девеселу, що в Румунії, відбулася офіційна церемонія відкриття бази протиракетної оборони Aegis. Про це йдеться у повідомленні на сайті НАТО. Девеселу є першим зданим в експлуатацію об'єктом глобального протиракетного щита від Гренландії до Азорських островів.

Вартість усього проекту складає 800 мільйонів доларів. Його мета – захист територій країн Альянсу від ураження ракетами середньої і малої дальності, які потенційно можуть бути запущені із території Ірану та Північної Кореї.

На базі Девеселу представники США та НАТО вже підтвердили оперативну готовність цієї складової системи. Тут на постійному бойовому чергуванні перебуватимуть 24 ракети SM-3, радіолокаційна станція Aegis та апаратура спостереження. Оперативне керівництво базою здійснюється ВМС США. Основою комплексу в Девеселу є модифікований варіант корабельної системи AEGIS, який являє собою наземну інсталяцію надбудови крейсера типу Ticonderoga. Комплекс обслуговує чергова зміна, що складається з 11 осіб.

У Москві із цього приводу традиційно продовжують "бити в куранти" й стверджувати, що введення в дію системи ПРО зачіпає інтереси національної безпеки Росії. У НАТО росіян продовжують заспокоювати, наполягаючи на тому, що системи ПРО не загрожують Росії, оскільки географічне розташування бази не дозволить цій системі збивати російські міжконтинентальні балістичні ракети.

Варто зазначити, що минулий тиждень був дуже багатим на події, пов'язані із ПРО в Європі. У передодень відкриття бази у Девеселу в польському селищі Редзікове розпочалося будівництво чергового об'єкта протиракетної системи. Так само, як і в Румунії, в Польщі зведуть РЛС та пускові установки для протиракет SM-3. Передбачається, що база почне діяти вже у 2018 році. Її обслуговуватимуть близько 300 військовослужбовців та працівників. Контракт про будівництво бази у польському Редзіково був підписаний у лютому 2016 року. Вартість контракту склала понад 182 млн доларів.

"Оспрей" отримає ракети і керовані бомби

Корпус морської піхоти США бажає бачити конвертоплани MV-22 Osprey із більшими вогневими можливостями. Про це повідомляє defensenews.com (16 травня). З цією метою на борту конвертоплана випробовуються різні типи зброї і датчиків. Повідомляється, що на конвертоплан можуть встановити озброєння, що використовується на вертольотах UH-1Y Venom і AH-1 Cobra.

Поки що як штатне озброєння для "Оспрея" розглядаються ракети AGM-114 Hellfire і AGM-176 Griffin та КАБ із лазерним наведенням GBU-44/B Viper Strike. Відзначається, що в носовій частині конвертоплана вже монтувався і випробовувався лазерний цілевказівник.

Російські ПДВ посиляться танками

З другої половини цього року у складі повітрянодесантних військ РФ почнуть формуватися танкові роти, на озброєнні яких перебуватимуть танки Т-72Б3 (модернізована версія для танкового біатлону). Про це, як повідомляє ТАРС, заявив командувач ПДВ Володимир Шаманов. У такий спосіб в командуванні ПДВ планують посилити вогневі можливості десантних підрозділів.

Насправді, не зовсім зрозуміло, для чого росіяни вводять важкі танки до складу елітних військ. Адже танкових підрозділів у складі ПДВ досі не було. Радянська концепція застосування цього роду військ, яка залишилася майже без змін і до нині передбачала, що при необхідності повітрянодесантна дивізія разом із технікою та озброєнням може десантуватися парашутним способом у визначеному районі, як правило у тилу противника. Відтак, техніка, що стояла на озброєнні за своїми масогабаритними показниками, абсолютно відповідала вимогам щодо перевезення та десантування з літаків транспортної авіації.

Із появою у бойовому складі танків підрозділи ПДВ і справді отримують додаткові вогневі й наступальні можливості та, разом із тим, позбуваються стратегічної мобільності, адже танки типу Т-72 не можна десантувати парашутним способом. Тому спадає на думку, що йдеться або про повну зміну концепції бойового застосування ПДВ, або ж про створення мобільного угрупування для виконання якогось конкретного завдання, де вирішити проблему стратегічної мобільності можна за рахунок проведення десантування посадковим способом. При цьому, стає очевидним, що аеродром висадки вже "наш", як скажімо зараз у Сирії, або потенційно "наш", як це було під час чеських подій в рамках операції "Дунай" у 1968-му.

На користь цієї думки свідчить і вибір танка Т-72Б3, який обладнаний сучасними засобами зв'язку, новітньою системою управління вогнем, що дозволяє вести прицільну стрільбу в будь-яких погодних умовах незалежно від часу доби. А головне – його можна доставити літаком типу Іл-76 без суттєвої підготовки до транспортування. Наприклад, Т-90 для перевезення літаком Іл-76 потребує часткового розбирання (знімання бічних екранів).

Варто додати, що подібні заяви Шаманов робить не вперше. Минулого року він вже говорив, що шість танкових рот з'явиться у складі ПДВ до кінця 2015 року. Але якось не склалось. Відтак, цілком можлива й третя версія подібних заяв від Командувача ПДВ РФ, чим, до речі, росіяни напрочуд ефективно займаються протягом останніх років – черговий раз побрязкати зброєю.

A400M: якість складання під питанням

У Німеччині, як повідомляє видання Шпігель, вкрай занепокоєні якістю складання військово-транспортного літака A400M. В рамках доповіді в Бундестазі були оприлюднені низка випадків, пов'язаних із серйозними конструктивними дефектами, що мали місце під час експлуатації літака. Зокрема, видання повідомляє про тріщини в місцях кріплення площин до фюзеляжу через слабкість сплаву, проблеми із лопатями, редукторами та, власне, самими двигунами.

Так, навесні 2016 року виявили проблеми в роботі редукторів двигунів: одна з них – надмірний перегрів і вихід з ладу окремих його елементів. Інша та більш серйозніша – поява металевої стружки в гідросистемі редуктора. Загалом, технічні несправності були виявлені в 14 редукторах, що викликає необхідність в регулярних перевірках їх стану і заміні зношених частин.

Варто зазначити, що представники європейської авіакосмічної компанії (EADS) ще наприкінці минулого місяця заявляли про подібні проблеми на літаку та пов'язані із цим фінансові витрати. Наголошувалося, що компанії зіткнулися з серйозною проблемою для виробництва A400M через несподівані проблеми з низкою вузлів та агрегатів літака. Це безпосередньо вплине на темпи поставки транспортника цього року. На думку представників EADS, можливо знадобляться додаткові капіталовкладення, аби виявити причини несправностей та відпрацювати короткострокові і довгострокові рішення для усунення недоліків.

Очевидно, саме через це нинішнього року Ейрбас передав замовнику лише дві машини. У компанії говорять і про те, що цього року план поставок, яким передбачено передачу двадцяти машин, не буде виконаний. Представник EADS також підкреслює, що постачальники проблемних агрегатів зараз докладають максимальних зусиль, аби вирішити усі проблемні питання.

Литва збільшить видатки на оборону

Цього тижня литовське міністерство фінансів повідомило, що з наступного року в країні буде можливість збільшити оборонний бюджет ще на 150 млн євро та довести загальні видатки на оборону до рівня 725 млн. Про це в ефірі національного радіо заявив прем'єр-міністр Литви Альгірдас Буткявічюс.

Він наголосив, що зараз дуже важливо, перш за все, дбати про безпеку держави, тому темпи фінансування оборони не повинні знижуватися. Уряд, за словами головного фінансиста країни, має намір дотримуватися раніше прийнятого рішення стосовно щорічного збільшення військових витрат на €150 млн та поступового досягнення його рівня до 2% від ВВП.

Якщо порівнювати передбачені кошти з фінансами на оборону інших членів НАТО, то Литва вже не серед аутсайдерів. Якщо заяви Буткявічюса будуть втілені у життя наступного року, військовий бюджет складе 1,77% від очікуваного ВВП, а країна увійде у чільну десятку європейських країн НАТО за рівнем видатків на оборону. Раніше Литва ніколи в такому розмірі не фінансувала свою армію, однак зараз вважає вихід на ці показники одним із найголовніших завдань. Якщо раніше про перспективи двовідсоткового фінансування говорили здебільшого у контексті 2020 фінансового року, то сьогодні вже йдеться про 2018-й.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

В Україні створять космічне підприємство

Верховна Рада готова підтримати ідею Аерокосмічного агентства про створення багатогалузевого підприємства. Воно буде створено на базі "Південмашу" та КБ "Південне" та займатиметься українським космосом. Головним інвестором виступатимуть США.

Про це під час прес-конференції заявив народний депутат України від фракції "Народний фронт" Юрій Береза.

"На зустрічі в грудні 2014 року із представниками Національного управління із повітроплавання й дослідження космічного простору (НАСА) ми обговорювали, як виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова" бере участь у проекті "Морський старт". Воно це робить як субпідрядник Росії. Тобто, гроші заходять у РФ, а там вирішують, давати чи не давати їх Україні. У 2014 році, коли розпочалася війна, "Південмаш" припинив це. За два роки ми зробили все, щоб вивести ПМЗ на прямі контракти із США. Ці договори вже є", – сказав Ю. Береза.

За його словами, США готові фінансувати українську космічну програму, оскільки сьогодні наші ракетоносії наднадійні. І для всіх гравців космічної галузі це дуже вигідно.

У новостворену структуру увійдуть "Південмаш" і Конструкторське бюро "Південне". Їхнє об'єднання необхідне для нормального функціонування підприємства, оскільки досі всі гроші залишалися в КБП, а кошти на утримання ПМЗ не доходили.

"КБП могло б стати рушієм розвитку галузі. Нині підприємство розробило ракетний комплекс із дальністю польоту до однієї тисячі кілометрів. Ця ракета готова до виходу на ПМЗ. Якби ми мали такий комплекс на початку 2014 року, північний сусід серйозно подумав би, вводити війська чи ні", – підкреслив нардеп.

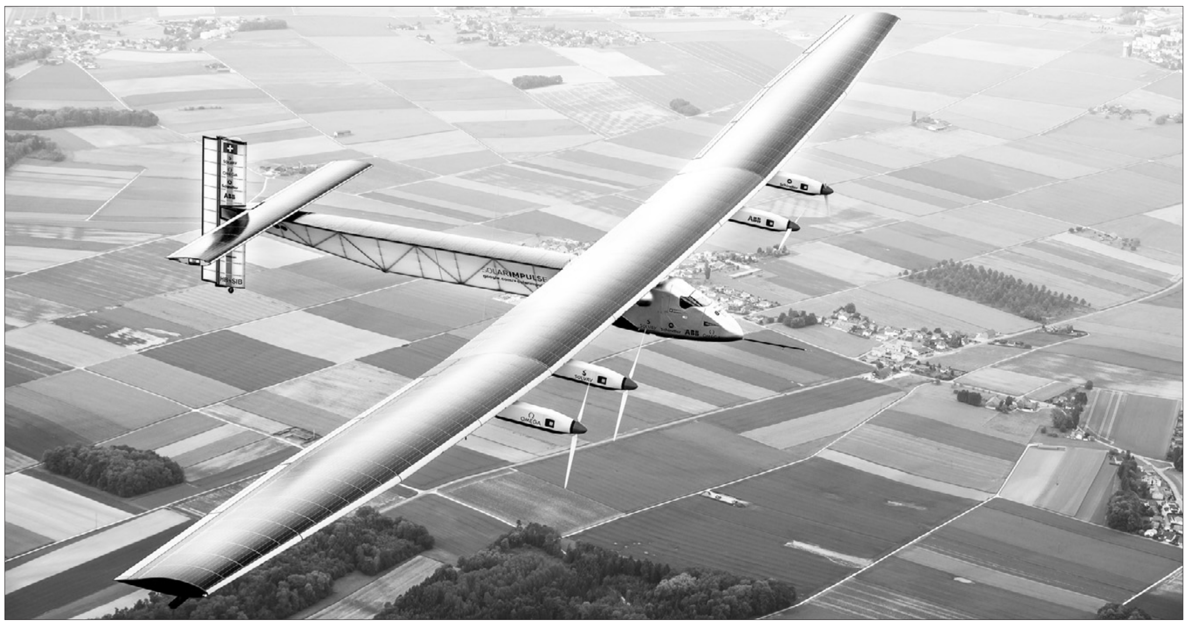
Solar Impulse 2 здійснив 18-годинний переліт

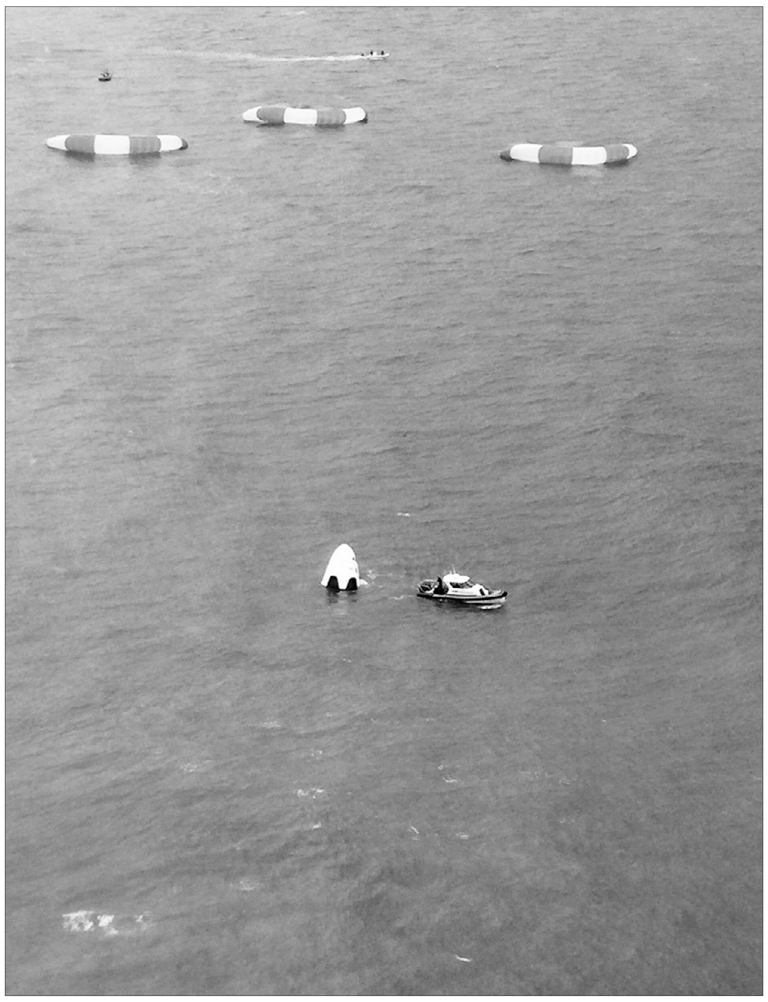
Експериментальний літак Solar Impulse 2, який використовує для польоту лише сонячну енергію, в рамках навколосвітньої подорожі здійснив переліт з Фінікса (штат Арізона, США) в Талсу (Оклахома). Як повідомляють організатори польоту, літак знаходився в повітрі 18 годин і 10 хвилин.

Solar Impulse 2, за штурвалом якого перебував пілот Бертран Пікар, подолав відстань в 1570 км і пролетів над штатами Арізона, Нью-Мексико і Техас. "Тепер наша мета полягає в тому, щоб дістатися до Нью-Йорка якомога швидше. Це дасть можливість надати нам стільки часу, що можна вибрати вдалу погоду і перетнути Атлантичний океан", – повідомляють організатори польоту.

Solar Impulse 2 почав навколосвітню подорож 9 березня 2015 року. Організатори проекту мають намір встановити рекорд тривалості польоту для літака на сонячних батареях. Раніше "сонцеліт" вже встановив декілька рекордів. Зокрема, під час перельоту Solar Impulse з Японії на Гаваї пілот подолав відстань в 8 тис. км за 118 годин. Крім того, літальний апарат встановив новий абсолютний рекорд за тривалістю часу в повітрі, проведеному без дозаправки.

Solar Impulse 2 обладнаний 17 тис. сонячних батарей. Вага літака досягає 2,3 тонни, розмах крил – 72 м. Літальний апарат використовує чотири електродвигуни сукупною потужністю 70 л. с., максимальна висота польоту – 8500 м, при цьому устаткування салону дозволяє здійснювати польоти на висоті до 12 000 м.

SpaceX повернувся на Землю з цінним вантажем

Капсула компанії SpaceX повернулася на Землю з цінними науковими зразками на борту. Через менш як шість годин з моменту відстикування від космічної станції за допомогою роботизованої руки-маніпулятора МКС, вантажний космічний корабель Dragon приводнився в акваторії Тихого океану, за кілька сотень кілометрів від узбережжя Південної Каліфорнії (США).

Корабель Dragon перебував на МКС протягом одного місяця, доставивши туди після прибуття в квітні припаси для екіпажу станції, а також експериментальну надувну кімнату, яка буде повністю розгорнута протягом двох найближчих тижнів.

Майже 2 тонни вантажу знаходяться у відсіках корабля Dragon, включаючи зразки крові і сечі астронавта Скота Келлі, що протягом майже року виконував місію на МКС. Келлі повернувся на Землю в березні. Дослідники на Землі будуть використовувати ці медичні зразки для вивчення довгострокових змін в організмі людини, що виникають під час тривалих космічних подорожей. Дослідження проводиться в рамках амбіційного проекту агентства, що ставить за мету відправити пілотовану експедицію на Марс в 2030-х рр.

МКС здійснила 100000-й виток навколо Землі

Всі ми знаємо, якою нелегкою ціною далася перша в світі навколосвітня подорож відважному мореплавці Фернану Магеллану, який обігнув земну кулю в 1521 р, але при поверненні до Європи загинув у бою з тубільцями одного з островів Філіппінського архіпелагу. Так ось, порівняйте: сьогодні Міжнародна космічна станція в 100000-й раз обігнула Землю – і до сих пір продовжує перебувати в справному стані.

Космічна станція досягла цієї важливої віхи 16 травня, перебуваючи на цей момент на орбіті протягом 17,5 року. Як повідомляє НАСА, ці 100000 орбіт еквівалентні проходженню понад 4,2 мільярда кілометрів. Це, в свою чергу, еквівалентно по відстані 10 подорожам до Марса і назад або одній подорожі до Нептуна.

Астронавти почали безперервно перебувати на борту станції, починаючи з 2000 р. Її будівництво почалося за 2 роки до цього. З тих пір більше 220 людей досить тривалий час жили на МКС або бували там хоча б один раз. Двоє американців, троє росіян і англієць у теперішній час знаходяться на станції.

У той же день з борту МКС було запущено п'ять супутників. Спочатку – астрономічний супутник MinXSS і науковий супутник CADRE, а через півтори години сталося відділення технологічних супутників STMSat-1, Nodes-1 і Nodes-2.

КА MinXSS (Miniature X-ray Solar Spectrometer) виготовлений і буде експлуатуватися співробітниками Колорадського університету. Його маса 4 кг.

КА CADRE (CubeSat investigating Atmospheric Density Response to Extreme driving) такої ж маси, створений в Мічиганському університеті.

Освітній КА STMSat 1 (St. Thomas More Satellite 1) створений в Католицькій школі Святого Томаса Мора. Його маса 1 кг.

КА Nodes-1 і Nodes-2 (Network & Operation Demonstration Satellite) масою 2 кг кожен виготовлений фахівцями Дослідницького центру НАСА імені Еймса.

Всі супутники були доставлені на борт МКС в грудні минулого року кораблем Cygnus CRS-4.

У Китаї успішно здійснено запуск супутника "Яогань-30"

15 травня з майданчика Цзюцюаньського космодрому був проведений успішний запуск супутника дистанційного зондування Землі "Яогань-30". Ракета-носій "Чанчжен-2D"/"Великий похід-2D"/(Y27) вивела космічний апарат на задану орбіту.

Супутник "Яогань-30" призначений для проведення наукових експериментів, вивчення земельних ресурсів, оцінки врожаю сільгоспкультур, а також запобігання стихійним лихам і мінімізації збитку від них.

"Яогань-30" і "Чанчжен-2D" розроблені і виготовлені супутниковою компанією "Дунфанхун" і Шанхайською академією за технологією космічних польотів, як передає Сіньхуа.

Космічний телескоп Кеплер підтвердив відкриття 1 284 екзопланет

Новий аналіз даних, зібраних під час місії з пошуку екзопланет космічним телескопом Кеплер, показує, що тисяча двісті вісімдесят чотири кандидати дійсно є далекими світами, збільшуючи поточне число планет за межами Сонячної системи до 3264.

Тепер команда астрономів під керівництвом Тіма Мортона з Прінстонського університету розробила новий тип статистичного аналізу, який може оцінити безліч кандидатів в планети одночасно.

"Уявіть собі кандидатів в планети хлібними крихтами, – сказав Мортон журналістам на конференції. – Якщо ви упустили кілька великих шматків хліба на землю, ви можете зібрати їх один за іншим... Але якщо ви розсипали ціле відро маленьких крихт, вам знадобиться мітла, щоб зібрати їх. Так ось, наш метод аналізу являє собою мітлу, яка дозволяє кількісно оцінити ймовірність того, що будь-який даний сигнал фактично є екзопланетою, не вимагаючи будь-яких подальших спостережень".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

24 – 29 травня

24 травня 1952 р. *перший політ здійснив винищувач І-360 "СМ-2" ОКБ А.І.Мікояна – прототип першого радянського серійного надзвукового винищувача МіГ-19.*

24 травня 1960 р. *відбувся перший політ пасажирського літака Ту-124 конструкції ОКБ А.М.Туполєва.*

24 травня 1975 р. *відбувся запуск КК "Союз-18". Одне із завдань польоту – вивчення довгострокового перебування людини в космосі. Екіпаж виконав ряд біомедичних експериментів. Проведено комплексні дослідження реакції організму людини на дію факторів тривалого космічного польоту.*

25 травня 1939 р. *відбулися перші в СРСР випробування системи автоматичного зльоту і посадки важкого бомбардувальника ТБ-1. Цей літак був першим в світі серійним суцільнометалевим важким двомоторним бомбардувальником-монопланом.*

25 травня 1949 р. *запущено першу геофізичну ракету Р-1А ОКБ С.П.Корольова. Перша ракета, яка підняла у верхні шари атмосфери наукову апаратуру.*

26 травня 1950 р. *відбувся перший політ багатоцільового штурмовика Douglas A2D-1 Skyshark з двигунами Т-40.*

26 травня 1956 р. *перший політ здійснив винищувач-перехоплювач Т-3 (Су-9). Один з перших у СРСР літаків з трикутним крилом та перший у світі винищувач-перехоплювач, створений як складова частина єдиного комплексу перехоплення.*

26 травня 1975 р. *прийнятий на озброєння військово-транспортний літак Ан-26.*

26 травня 1976 р. *перший політ здійснив Dassault Mirage F-1B – двомісний навчально-бойовий літак.*

27 травня 1933 р. *відбувся перший політ винищувача АНТ-31 (І-14) – першого в СРСР суцільнометалевого літака з шасі, що забираються в польоті і закритим ліхтарем опалювальної кабіни.*

27 травня 1955 р. *відбувся перший політ французького реактивного лайнера SNCASE SE-210 Caravelle з хвостовим розташуванням двигунів.*

28 травня 1909 р. *виник перший справжній аеропорт. Аеропорт Шеллбіч на острові Шеппі (Великобританія) мав злітну смугу, стоянки для літаків і систему їх обслуговування. Ініціаторами цієї події були Британський аероклуб і фірма Shorts Brothers.*

28 травня 1947 р. *відбувся перший політ американського експериментального літака D-558-I Skystreak.*

28 травня 1959 р. *з мису Канаверал в космос вперше вирушили дві мавпи – шимпанзе Авель і Бейкер, які потім вдало приземлилися.*

28 травня 1969 р. *відбувся перший політ винищувача МіГ-23С.*

28 травня 1971 р. *відбувся перший політ авіалайнера малої дальності Dassault Mercure (F-WTCC).*

28 травня 1981 р. *перший політ здійснив спортивний літак Як-55. Основне його призначення – тренування льотчиків-спортсменів і виступи на змаганнях з вищого пілотажу.*

29 травня 1998 р. *відбувся запуск МКК "Діскавері" (США).*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

23 травня 1941 р. *народився український літератор, журналіст, краєзнавець, член Національної спілки журналістів України, заслужений журналіст України, полковник у відставці, учасник бойових дій А.Г.Гончар.*

"Літаючі козаки"

Наприкінці 1957 року у В'єтнамі розпочалася затяжна війна, що розтягнулася майже на 20 років. У серпні 1964 року на боці Південного В'єтнаму виступили США. У складі військових контингентів цієї країни виявилося чимало українців. Так, вже не вперше в історії, українці в арміях різних країн знову опинилися по різні боки барикад…

Трагедія і біль народу, історично розділеного кордонами, нерідко полягали в тому, що ворогуючі імперії ставили своїх підданих одне проти одного, і нерідко серед них були люди однієї нації. Так, на жаль, у різні часи було й з українцями. Історично склалося так, що частина західноукраїнських земель перебувала у складі Австро-Угорської імперії. Тож не дивно, чому так багато українців сьогодні мешкає у сучасних Чехії, Словаччині, Угорщині та інших країнах, що раніше також входили до складу цієї імперії. Чимало українців – як західних, які пливли за океан як заробітчани у пошуках кращої долі чи після Першої та Другої світових війн, так і представників інших регіонів, які їхали в еміграцію за радянських часів – опинилися й у Сполучених Штатах Америки. І, якщо під час Другої світової американці українського походження були союзниками радянських українців і воювали пліч-о-пліч із фашизмом, то вже у роки Холодної війни вони знову були по інші сторони барикад…

Так, за підрахунками, на в'єтнамській війні у складі збройних сил США билися близько півтисячі молодих українців. Воювали вони у всіх родах військ – десантники, морська піхота, танкісти і, звичайно, в авіації.

6 жовтня 1965 року на авіабазі "Вебб" у Техасі відбулася видача дипломів 41-му старшині авіації США, які протягом навчального періоду називали себе "літаючими козаками", а знаком відмінності у них був червоний тризуб на чорному тлі. Ініціатором цього був хорунжий Степан Олек.

Степан Олек був справжнім асом. У В'єтнамі він пробув два терміни, виконавши 552 бойових вильоти. Ще будучи лейтенантом, він одним із перших брав участь у нальотах на Ханой і Хайфон. Саме він під час підготовки у Техасі запропонував зробити відзнакою навчального підрозділу тризуб. В часописі української діаспори "Свобода" за 1989 рік є стаття, в якій розповідається, що для його затвердження Степану потрібно було представити командуванню бази її історію. Спільно з колекціонером геральдики і відзнак Орестом Городицьким із Чикаго льотчик підготував "біографію" тризуба. В ній було сказано, що тризуб – це герб міфічного бога морів Нептуна-Посейдона, який прийняв за свій український князь Володимир Великий, котрий охрестив свій народ і десятиліттями захищав країну і Європу від варварів. Варто зазначити, що командуванню бази та колегам Степана цей символ сподобався. Щоб повністю йому відповідати, хлопці почали називати себе "Літаючими козаками".

Сам Степан Олек ніколи не був на території України. Він народився і виріс у Чикаго. Про наш герб він дізнався від своїх батьків, які були активними учасниками діаспори і теж народилися вже у США. В історію капітан Степан Олек увійшов не лише як пілот винищувача, який розмістив на американських літаках український герб. З ним пов'язаний і рекорд ведення психологічної війни. Наприкінці В'єтнамської кампанії, на літаку Ю-10, спеціально пристосованому для психологічної боротьби, він протягом семи годин передавав противнику над територією на захід від Сайгона заклик здатися. Того дня у полон без бою взяли більше 100 вояків північно-в'єтнамської армії, що дотепер вважається найбільшим успіхом психологічної війни у всій В'єтнамській кампанії.

Всього ж пілоти, які під час навчання назвали себе "Літаючими козаками", виконали у В'єтнамі понад 10 тисяч бойових вильотів. Як і під час навчання, вони воювали із шевронами з тризубом на одностроях. На жаль, дехто з них був збитий. Можливо – хтось і українцями. Адже, якщо авіація у соціалістичного В'єтнаму була слабка, то радянські зенітні ракетні комплекси використовувалися широко й успішно, і пуски ракет із них виконували, звичайно, не в'єтнамці, а радянські офіцери, значний відсоток яких був саме українцями…

Зоряний Корабель від Берта Ругана

Поява Beech Model 2000 Starship 1 стала сміливою спробою зламати принципи підходу до проектування адміністративних літаків, адже в його проектуванні була використана аеродинамічна схема "качка".

Перш, ніж побудувати цей принципово новий адміністративний літак, американський авіаконструктор Берт Руган створив його модель в масштабі 85%. Літак створювався із застосуванням системи автоматичного регулювання швидкості при зльоті та посадці SCAT 1. Він має крило з перемінним звуженням, на якому встановлені два штовхаючі двигуни. Великі кінцеві шайби, два маленьких кілі на задній кромці крила і підфюзеляжний кіль забезпечують його стійкість. Великі носові рулі змінюваної геометрії відхиляються вперед на 40 при польоті на низькій швидкості і назад на 300 при польоті в крейсерському режимі. Внутрішня силова конструкція літака виконана із стільникового графіто-епоксидного композиційного матеріалу Nomex із використанням титану в зонах з високими температурними напругами.

Силова установка з двох ТГД змонтована на задній кромці крила, кожен двигун працює на п'ятилопатевий гвинт. Двигуни встановлювалися якомога ближче один до одного, аби зменшити проблеми з асиметричністю тяги в разі виходу з ладу одного з двигунів. З тієї ж причини лінії дії сили тяги дещо сходилися.

Основним елементом конструкції, яка цілком виготовлялася зі стільникових панелей, виконаних із використанням композиційних матеріалів, був фюзеляж майже круглого перерізу. Для зменшення шуму салон і кабіна розташовувалися перед силовою установкою. Крило зробили стрілоподібним, із високим відносним подовженням і великими напливами по передній кромці в корені крила. Літак за розмахом являв собою цільну конструкцію, де встановлюються дві стрілоподібні вертикальні поверхні.

Перед кабіною розмістили переднє горизонтальне оперення, а на передній крайці крила – закрилки Фаулера.

Перший із шести передсерійних Starship 1 з двома двигунами PT6A-65A-4 виконав політ 15 лютого 1986 року. У грудні 1989 року і травні 1990 року літак отримав у США сертифікацію відповідно на двох і одного льотчиків. Серійний Starship 1 піднявся в повітря 25 квітня 1989 року, але випуск припинили на початку 1995 року через погані продажі, побудувавши всього 53 машини.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

Знай наших!

Починаючи з минулого тижня, спортсмени Збройних Сил України беруть активну участь у змаганнях світового рівня – чемпіонаті Європи зі стрибків у воду та Кубка світу зі спортивної гімнастики.

На чемпіонаті Європи з водних видів спорту, що проходить в Лондоні, стрибуни у воду завоювали для України три "золота" "срібло" і три "бронзи". Три золоті медалі до скарбнички української збірної поклали армійські стрибуни з вишки Ілля Кваша та Юлія Прокопчук. "Срібло" -на рахунку Юлії Прокопчук і Олександра Горшковозова у командних змаганнях. "Бронза" - в активі Олександра Горшковозова і Максима Долгова в синхронних стрибках з вишки, також "бронзу" здобули Ілля Кваша та Олександр Горшковозов у синхронних стрибках з триметрового трампліна.

Наш гімнаст Олег Верняєв вдало стартував на етапі Кубка світу зі спортивної гімнастики, що проходить у Болгарії. На змаганнях армієць здобув три золоті медалі у вправах на коні, у вільних вправах та у вправах на брусах, а також "срібло" у вправах на кільцях.

Українські плавці здобувають дві нагороди на чемпіонаті Європи

На європейській першості з водних видів спорту, яка триває в Лондоні, наші плавці приносять до скарбнички збірної України ще дві медалі.

Найвищу сходинку на п'єдесталі пошани посів Андрій Говоров, який на дистанції 50 метрів батерфляєм фінішував з першим результатом 22.92. Другим на цій дистанції був угорець Ласло Чех (23.31), "бронза" у британця Бенджаміна Прауда (23.34).

Срібну нагороду на дистанції 200 метрів на спині здобула Дарина Зевіна з результатом 2:07.48, поступившись угорці Катінці Хоссу (2:07.01). Результат Дарини став новим рекордом України. Третє місце на цій дистанції виборола хорватка Матея Самарджич (2:09.24).

Висоту взято

Українка Юлія Левченко стала переможницею міжнародного турніру з легкої атлетики, який проходив у німецькому місті Релінген. Киянка виграла "золото" в стрибках у висоту.

Нашій співвітчизниці з першої спроби підкорилася планка 187 см. Інші спортсменки не зуміли повторити результат 18-річної українки. Француженка Менікер Наваль і представниця Сейшельських островів Ліза Лабіша, що завоювали "срібло" і "бронзу" відповідно, подолали лише 184 см.

156 українських спортсменів вже вибороли ліцензії на Олімпіаду в Ріо-де-Жанейро

На території олімпійського навчально-спортивного центру "Конча-Заспа" під головуванням президента НОК України Сергія Бубки і Міністра молоді та спорту Ігоря Жданова відбулося засідання Штабу олімпійської підготовки. Міністр повідомив про те, що 156 українських спортсменів вже вибороли ліцензії у 25-ти видах спорту на участь в Іграх XXXI Олімпіади в Ріо-де-Жанейро.

У свою чергу, Сергій Бубка проінформував про діяльність НОК щодо сприяння олімпійській підготовці та забезпечення участі наших спортсменів в головному спортивному форумі чотириріччя. В цьому олімпійському циклі Національний олімпійський комітет надав фінансову і матеріальну підтримку федераціям з олімпійських видів спорту на підготовку спортсменів в розмірі понад 58 млн грн. НОК забезпечив придбання інвентарю і обладнання на загальну суму майже 17,5 млн. Щорічно Олімпійський комітет фінансує науково-методичне забезпечення олімпійської підготовки. За чотирирічний цикл до Ріо ця сума склала 3,2 млн грн.

– На сьогодні ми маємо повну підтримку і взаєморозуміння від наших міжнародних колег: Міжнародного олімпійського комітету, Асоціації національних Олімпійських комітетів та Європейських Олімпійських комітетів. Таке порозуміння і авторитет України в олімпійському русі дозволили залучити додаткові 750 тис. дол. для забезпечення участі наших спортсменів у провідних спортивних змаганнях та тренувальних зборах, – відзначив Сергій Бубка.

Протягом минулого року для підготовки українських спортсменів НОК додатково надали понад 4,5 млн грн, що дозволило їм взяти участь у всіх ліцензійних стартах.

Під час засідання члени Штабу обговорили ряд стратегічних і проблемних питань заключного етапу підготовки до Олімпійських ігор, які потребують уваги Організаційного комітету на чолі з Прем'єр-міністром, міністерств та відомств, органів місцевого самоврядування.

Сергій Бубка та Ігор Жданов поспілкувався зі спортсменами та тренерами, ознайомились з умовами тренувань, завітавши до залів спортивної гімнастики, важкої атлетики, вільної та греко-римської боротьби.

Рекорд Європи в 52 роки

12-15 травня в Порту (Португалія) відбувся відроджений чемпіонат Європи з гирьового спорту за версією Міжнародної федерації гирьового спорту, повідомляє прес-служба Федерації гирьового спорту України.

На європейський форум гирьовиків прибули представники п'ятнадцяти країн: Англії, Білорусі, Німеччини, Ізраїлю, Ірландії, Іспанії, Італії, Казахстану, Норвегії, Польщі, Португалії, Росії, України, Фінляндії та Швеції. Загальна кількість спортсменів склала 119 осіб. Найтитулованіша на сьогодні спортсменка України, заслужений майстер спорту Любов Черепаха здобула на цьому турнірі п'ять "золотих" і одну "срібну" нагороди. У ваговій категорії понад 70 кг Любов Олександрівна з результатом в 144 поштовхи обійшла італійок Боріоні Бенедетто і Дунне Єву-Марію з показниками в 124 і 101 бал відповідно. Цей показник прославленої чемпіонки став новим європейським рекордом в її ваговій категорії. Черепаха вже відсвяткувала в цьому році свої 52 роки, в той час, як її суперницям, в цьому ж році, лише виповниться: Боріоні Бенедетто – 25 років, а Дунне Єві-Марії – 34 роки. За підсумками чемпіонату Європи перемогла збірна України з результатом в 582 бали. На другому місці – італійці (513 очок), третіми сенсаційно стали ізраїльтяни (187).

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор **М. ПОПЛАВСЬКИЙ**
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 8450 Зам. № 162219.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Джамала: “Я співала не заради нагород, а заради України”

Українська співачка Джамала своїм проникливим виступом підкорила публіку пісенного конкурсу “Євробачення 2016”, який проходив у Стокгольмі (Швеція). Зірка стала переможницею цьогорічного конкурсу та зробила нашу державу господинею наступного.

– Я їхала на “Євробачення” за перемогою. Емоції під час голосування неможливо описати словами, – сказала співачка. – Я дійсно дуже хотіла перемогти. У мене навіть думки не було, що у нас буде друге місце. Я просто бачила себе з цією нагородою.

Джамала представила на конкурсі пісню “1944”, присвячену трагічній сторінці в житті кримськотатарського народу – депортації, організованої окупаційною радянською владою.

– Історія моєї сім'ї. Історія кримських татар. Вона і була почута. Вона була з такою реакцією прийнята Європою, тому що це чесно, – вважає співачка.

В сумі артистка отримала: 534 бали – від журі, за новими правилами, та – як резкльтат голосування глядачів з країн-учасниць. Таким чином, Джамала стала другою співачкою, яка принесла Україні перемогу у “Євробаченні”: дебютувала у цій ролі у 2004 році запальна Руслана зі своїми “Дикими танцями”.

Публіка стокгольмського Globe Arena гучними оплесками вітала переможницю, а сама зірка не стримувала радісних емоцій. У Стокгольмі, серед інших вболівальників, Джамалу підтримував лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв.

Представниця України також отримала окрему нагороду Eurostory Award-2016 за найкращий рядок серед текстів усіх конкурсних пісень. Переможною фразою стала You think you are gods but everyone dies, що у перекладі звучить: “Ви вважаєте, що ви – боги, утім, всі помирають”.

Крім того, до арсеналу нагород Джамали під час “Євробачення-2016” увійшла премія Marcel Bezencon у номінації “Улюблениця коментаторів”.

За кілька днів співачка отримала із рук президента України Петра Порошенка звання “Народна артистка України”.

– Нагорода – це дуже приємно, але для мене особисто це нічого не змінить. Я співала не заради нагород, а заради України.

Підготувала Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

